

SHIFT

ESG Matrica uticaja

[Objašnjenje indikatora i oblasti]

Co-funded by
the European Union

Project number: 2023-1-ES01-KA220-HED-000152577

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Sadržaj

Uvod	4
Ekološka dimenzija.....	5
Indikator: Klimatske promene I strategije prilagođavanja	5
Indikator: održivo korišćenje zemljišta i očuvanje biodiverziteta	5
Indikator: Procena uticaja istraživanja na životnu sredinu	6
Indikator: Smanjenje emisija	7
Indikator: Upotreba obnovljive energije	7
Indikator: Upravljanje energijom	8
Indikator: Nastavni plan i program i inicijative za održivi fokus.....	9
Indikator: Smanjenje otpada	10
Indikator: Ušteda vode	11
Indikator: Politika i prakse održive nabavke.....	11
Indikator: Upravljanje zelenim lancem snabdevanja	12
Socijalna dimenzija.....	14
Indikator: Inicijative za socio-ekonomsku ravnopravnost i pristupačnost.....	14
Indikator: Principi univerzalnog dizajna za pristupačnost i inkluzivnost.....	14
Indikator: Usluge podrške za mentalno zdravlje i blagostanje	15
Indikator: Usluge brige o deci i podrške porodici.....	16
Indikator: Mere bezbednosti na kampusu	17
Indikator: Procena društvenog uticaja istraživanja	18
Indikator: Pristup i podrška studentima iz marginalizovanih zajednica	19
Indikator: Inovacije za dobrobit društva	20
Indikator: Politike i prakse raznolikosti, ravnopravnosti i inkluzije (DEI)	21
Indikator: Nepristrasnost i nezavisnost akademskih istraživanja	21
Indikator: Procesi upravljanja i komunikacija sa stejkholderima	22
Indikator: Javna komunikacija i transparentnost	23
Indikator: Uključivanje zajednice u istraživanje radi rešavanja društvenih pitanja	24
Dimenzija upravljanja.....	26
Indikator: Raznolikost među univerzitetskim rukovodstvom	26
Indikator: Transparentno donošenje odluka.....	26
Indikator: Usklađenost sa važećim zakonima I propisima EU	27
Indikator: Anti-korupcijske politike i prakse.....	28
Indikator: Digitalna spremnost i sajber bezbednost	28

Indikator: Politike i prakse privatnosti i bezbednosti podataka.....	29
Indikator: Upravljanje rizikom i etičko ponašanje.....	29
Indikator: Obuka o etici i integritetu za osoblje i studente.....	30
Indikator: Obuka zaposlenih o podacima.....	31

Uvod

Glavni cilj ovog teksta je da pruži objašnjenje indikatora i oblasti u okviru ESG dimenzija platforme Indeksa uticaja. Razvoj okvira akcija u oblasti životne sredine, socijalnih pitanja i upravljanja (ESG) je ključni aspekt projekta, osmišljenog da unapredi održivost i odgovorne prakse u visokoškolskim ustanovama (HEIs). Ovaj okvir uključuje identifikaciju i definiciju 33 indikatora raspoređenih u tri ESG dimenzije, a koji su predloženi u dokumentu Memorija, stranice 75-76. Ovi indikatori se bave osnovnim oblastima održivosti koje ističu jedinstvene izazove i mogućnosti unutar HEI. Cilj je proceniti i poboljšati uticaj HEI u različitim oblastima, kao što su njihov ekološki otisak, društvena odgovornost i standardi upravljanja. Svaka ESG dimenzija je podeljena na specifične indikatore, koji su dalje razrađeni kroz različite oblasti. Ove oblasti pružaju jasan put za stvaranje merljivih i primenljivih indikatora u kontekstu HEI. Kroz Okvir ESG akcija, uspostavlja se osnova za merljiv uticaj u tri ESG dimenzije, sa ciljem stvaranja održivijeg, inkluzivnijeg i transparentnijeg akademskog okruženja.

Ekološka dimenzija

Indikator: Klimatske promene I strategije prilagođavanja

U kontekstu visokoškolskih ustanova, indikator „Strategije za klimatske promene i prilagođavanje“, procenjuje pristup institucije ublažavanju klimatskih rizika i jačanju otpornosti. Ovaj indikator je ključan jer visokoškolske ustanove ne samo da utiču na svoje neposredno okruženje kroz rad kampusa, već igraju i ključnu ulogu u oblikovanju budućih lidera i stručnjaka. Usvajanjem efikasnih klimatskih strategija, univerziteti doprinose širim ciljevima održivosti, podržavaju klimatsku otpornost i promovišu kulturu upravljanja životnom sredinom unutar i van kampusa.

Oblasti:

Implementacija projekata zelene infrastrukture: ova oblast se fokusira na opipljive akcije koje visokoškolske ustanove preduzimaju kako bi smanjile svoj ugljeni otisak i poboljšale klimatsku otpornost. Projekti zelene infrastrukture – kao što su zeleni krovovi, kišne bašte, održivi sistemi za odvodnjavanje i energetske efikasne zgrade – pomažu u upravljanju uticajima na životnu sredinu, a istovremeno pružaju obrazovne mogućnosti. Uključivanje ove oblasti opravdava indikator demonstriranjem merljivih napora u prilagođavanju klimatskim promenama, nudeći praktično okruženje za učenje i negujućim inovacije u održivim praksama.

Obim učešća studenata i osoblja u programima podizanja svesti i obuke o klimatskoj adaptaciji: uključivanje zajednice visokoškolskih ustanova u programe podizanja svesti i obuke, osigurava da su studenti i osoblje opremljeni znanjem i veštinama za odgovor na klimatske izazove. Ova oblast naglašava ulogu institucije u negovanju kulture svesne o klimatskim promenama i izgradnji adaptivnih kapaciteta na individualnom nivou. Njeno uključivanje je ključno jer povezuje institucionalne strategije sa ličnom odgovornošću, promoviše promenu ponašanja i osnažuje učesnike da postanu zagovornici održivosti.

Uključivanje tema o prilagođavanju klimatskim promenama u univerzitetske nastavne planove i programe: ugrađivanjem tema o klimatskoj adaptaciji u nastavne planove i programe, visokoškolske ustanove doprinose dugoročnoj otpornosti na klimatske promene kroz obrazovanje. Ova oblast usklađuje akademsku ponudu sa globalnim potrebama održivosti, pripremajući studente da steknu ključna znanja i veštine rešavanja problema u vezi sa klimatskom adaptacijom. Uključivanje ove oblasti opravdava upotrebu indikatora time što naglašava uticaj obrazovne institucije na sposobnost društva da se prilagodi klimatskim promenama i pokazuje proaktivan pristup rešavanju ekoloških izazova kroz akademsku izvrsnost.

Indikator: održivo korišćenje zemljišta i očuvanje biodiverziteta

U kontekstu visokoškolskih ustanova, indikator „Održivo korišćenje zemljišta i očuvanje biodiverziteta“ procenjuje posvećenost institucije očuvanju ekološke ravnoteže i podsticanju ekološke održivosti u okviru kampusa. Kako visokoškolske ustanove često upravljaju značajnim površinama zemljišta, njihov pristup korišćenju zemljišta i očuvanju biodiverziteta direktno utiče na lokalne ekosisteme. Davanjem prioriteta zelenim površinama i aktivnostima očuvanja prirode, univerziteti ne samo da unapređuju estetsku i rekreativnu vrednost svojih kampusa, već i doprinose očuvanju biodiverziteta, skladištenju ugljenika i poboljšanju kvaliteta vazduha.

Oblasti:

Procenat površine kampusa namenjen zelenim površinama ili očuvanju biodiverziteta: ova oblast ističe strateško upravljanje zemljištem u okviru institucije radi ekoloških ciljeva. Zelene površine i zone biodiverziteta obezbeđuju staništa za lokalnu floru i faunu, podržavaju ekosistemske usluge i stvaraju prirodno okruženje za obrazovanje i istraživanje. Uključivanje ove oblasti opravdava indikator time što pokazuje konkretnu posvećenost zaštiti životne sredine, podstiče ekološku svest i omogućava praktično učenje o održivosti i praksama očuvanja prirode.

Procenat povećanja broja biljaka na kampusu u odnosu na osnovni period: praćenje povećanja broja biljnih vrsta na kampusu odražava proaktivne napore u unapređenju biodiverziteta. Ova oblast naglašava napredak u inicijativama ozelenjavanja, doprinosi obogaćivanju staništa, regulisanju mikroklimе i apsorpciji ugljenika. Njeno uključivanje je važno jer pruža merljiv pokazatelj rasta biodiverziteta, usklađuje se sa širim ciljevima održivosti i predstavlja vidljiv dokaz ekološkog uticaja i posvećenosti institucije stalnom unapređenju.

Broj događaja sadnje drveća na kampusu godišnje: ova oblast se fokusira na uključivanje zajednice i praktične aktivnosti u promovisanju biodiverziteta. Događaji sadnje drveća često uključuju studente, osoblje i lokalnu zajednicu, čime se unapređuje ekološko obrazovanje i jača osećaj zajedničke odgovornosti. Uključivanje ove oblasti opravdava indikator time što pokazuje napore institucije da integriše ekološko delovanje u kampus kulturu, obezbeđuje iskustveno učenje i jača veze sa zajednicom kroz zajedničke inicijative održivosti.

Indikator: Procena uticaja istraživanja na životnu sredinu

Za visokoškolske ustanove, indikator „Procena uticaja istraživanja na životnu sredinu“ meri koliko su istraživačke aktivnosti usklađene sa principima održivosti. Kao centri inovacija i stvaranja znanja, univerziteti utiču ne samo na akademski diskurs, već i na praktične rezultate povezane sa životnom sredinom kroz istraživačke inicijative. Uključivanjem procene uticaja na životnu sredinu (EIA) u istraživačke projekte, visokoškolske ustanove mogu osigurati da njihova istraživanja pozitivno doprinose održivosti, smanjuju negativne uticaje i budu u skladu sa globalnim ekološkim ciljevima.

Oblasti:

Procenat istraživačkih projekata sa procenom uticaja na životnu sredinu: ova oblast meri udeo istraživačkih inicijativa koje prolaze kroz formalnu procenu svojih potencijalnih uticaja na životnu sredinu. Uključivanje ove oblasti je važno jer procene uticaja na životnu sredinu pomažu u identifikovanju i ublažavanju negativnih efekata, promovišu održive istraživačke prakse i integrišu ekološka razmatranja u planiranje i sprovođenje projekata. Ova oblast opravdava indikator time što pokazuje strukturisan pristup održivosti u istraživanju, povećava transparentnost i podržava donošenje informisanih odluka.

Smanjenje uticaja na životnu sredinu usled istraživačkih aktivnosti: ova oblast se fokusira na konkretne rezultate primene procene uticaja na životnu sredinu u istraživanju. Procena obuhvata da li istraživačke aktivnosti dovode do merljivih poboljšanja, kao što su smanjena potrošnja resursa, niže emisije ili minimizirano narušavanje ekosistema. Uključivanje ove oblasti je ključno jer naglašava istraživačke prakse usmerene na rezultate, pokazuje kako akademski rad može doprineti zaštiti životne sredine, podržati ciljeve održivosti institucije i ponuditi primenjive modele za druge organizacije.

Procenat finansiranja istraživanja namenjenih studijama uticaja na životnu sredinu: praćenjem udela finansiranja istraživanja namenjenog studijama uticaja na životnu sredinu, ova oblast ističe strateško davanje prioriteta istraživanju održivosti od strane institucije. Raspodela finansiranja odražava

institucionalne vrednosti i prioritete, ukazujući na posvećenost unapređenju znanja u oblastima koje podržavaju ekološku ravnotežu i inovacije u praksi održivosti. Ova oblast opravdava indikator pokazujući da institucija ne samo teoretski podržava inicijative za održivost, već ih podržava i finansijskim i resursnim ulaganjima, promovišući dugoročni uticaj na životnu sredinu.

Indikator: Smanjenje emisija

Indikator „Smanjenje emisija“ procenjuje kako visokoškolske ustanove minimiziraju svoj ugljenični otisak smanjenjem emisija gasova staklene bašte (GSG). Kao značajni potrošači energije i resursa, visokoškolske ustanove igraju ključnu ulogu u rešavanju klimatskih promena usvajanjem strategija za smanjenje emisija iz rada kampusa, transporta i korišćenja energije. Ovaj indikator odražava posvećenost institucije održivosti i usklađen je sa širim ciljevima zaštite životne sredine kao što su ugljenična neutralnost i otpornost na klimatske promene.

Oblasti:

Implementacija pametnih sistema za praćenje potrošnje energije: ova oblast se fokusira na primenu naprednih tehnologija za praćenje i upravljanje potrošnjom energije u realnom vremenu. Pametni sistemi pružaju vredne uvide u obrasce potrošnje, omogućavajući ciljne intervencije za smanjenje rasipanja energije i optimizaciju efikasnosti. Uključivanje ove oblasti opravdava indikator demonstriranjem pristupa smanjenju emisija zasnovanog na podacima, povećanjem transparentnosti u upravljanju energijom i podržavanjem strateških inicijativa za smanjenje emisija GSG kroz informisano donošenje odluka i raspodelu resursa.

Odnos ekološki prihvatljive rasvete i ukupne rasvete: ova oblast procenjuje udeo energetski efikasne rasvete, kao što su LED ili sistemi zasnovani na senzorima, u poređenju sa konvencionalnim rešenjima za rasvetu na kampusu. Rasveta značajno doprinosi potrošnji energije, a prelazak na ekološki prihvatljive alternative može dovesti do značajnog smanjenja emisija. Njegovo uključivanje je ključno jer nudi merljiv i uticajan način za smanjenje potrošnje električne energije, smanjenje emisija povezanih sa proizvodnjom energije i stvaranje modela za održiva poboljšanja infrastrukture unutar visokoškolskih ustanova.

Usvajanje politike rada na daljinu radi zamene emisija iz transporta: ova oblast meri koliko efikasno institucija sprovodi politike koje omogućavaju mogućnosti rada i studiranja na daljinu, smanjujući potrebu za putovanjem na posao. Putovanje na posao doprinosi značajnom delu emisija kroz potrošnju goriva i korišćenje vozila. Uključivanje ove oblasti je važno jer rad na daljinu ne samo da smanjuje emisije povezane sa transportom, već i promoviše fleksibilne aranžmane rada, doprinoseći i ekološkoj održivosti i poboljšanoj ravnoteži između posla i privatnog života za studente i osoblje.

Indikator: Upotreba obnovljive energije

Indikator „Korišćenje obnovljive energije“ procenjuje kako visokoškolske ustanove integrišu obnovljive izvore energije u svoje poslovanje kako bi smanjile zavisnost od fosilnih goriva i smanjile svoj ugljenični otisak. S obzirom na to da potrošnja energije predstavlja značajan deo emisija na kampusu, prelazak na obnovljivu energiju je ključni korak ka postizanju ciljeva održivosti. Davanjem prioriteta obnovljivoj energiji, visokoškolske ustanove ne samo da mogu smanjiti svoj uticaj na životnu sredinu, već i poslužiti kao lideri u promociji rešenja za zelenu energiju u svojim zajednicama.

Oblasti:

Procenat električne energije iz obnovljivih izvora: ova oblast meri udeo ukupne potrošnje električne energije institucije koji se dobija iz obnovljive energije, kao što su solarna, vetroelektrane ili hidroelektrane. Uključivanje ove oblasti je neophodno jer pruža direktnu metriku posvećenosti institucije zelenoj energiji. Povećanjem procenta obnovljive električne energije, visokoškolske ustanove mogu značajno smanjiti emisije gasova staklene bašte i doprineti globalnoj tranziciji ka čistijim izvorima energije. Ova oblast odražava prioritete održivosti institucije i pokazuje opipljiv napor da se ublaže klimatske promene kroz snabdevanje energijom.

Korišćenje dnevne svetlosti u učionicama i kancelarijama: ova oblast se fokusira na korišćenje prirodne dnevne svetlosti kao ključne strategije za minimiziranje potrebe za veštačkim osvetljenjem u učionicama i kancelarijama. Projektovanjem prostora koji maksimiziraju pristup dnevnoj svetlosti i promovisanjem praksi koje koriste prirodnu svetlost, visokoškolske ustanove mogu smanjiti potrošnju energije i smanjiti svoj ugljeni otisak. Značaj ove oblasti leži u njenom potencijalu da optimizuje energetska efikasnost i promoviše zdravije i produktivnije okruženje za studente i osoblje. Uključivanje dnevne svetlosti u dizajn zgrada je jednostavan, ali efikasan način da se smanji zavisnost od električne energije, doprinoseći širim ciljevima održivosti.

Potrošnja obnovljive energije po studentu/osoblju: ova oblast procenjuje potrošnju obnovljive energije u odnosu na broj studenata i osoblja u instituciji, nudeći personalizovaniju meru efikasnosti korišćenja energije. Praćenjem potrošnje obnovljive energije po glavi stanovnika, visokoškolske ustanove mogu da prate efikasnost svojih inicijativa za obnovljivu energiju i identifikuju oblasti za poboljšanje. Ova oblast je važna jer povezuje napore održivosti sa zajednicom institucije, promovišući kolektivnu odgovornost za uštedu energije. Podstiče optimizaciju resursa i osigurava da se upotreba obnovljive energije skalira u odnosu na institucionalni rast, pomažući visokoškolskim ustanovama da postignu dugoročne ciljeve održivosti.

Indikator: Upravljanje energijom

Indikator „Upravljanje energijom“ procenjuje koliko efikasno visokoškolska ustanova koristi energiju u svojim objektima, ciljajući na smanjenje potrošnje i uticaja na životnu sredinu, uz istovremeno optimizovanje korišćenja energije. Efektivno upravljanje energijom je ključno za visokoškolske ustanove kako bi smanjile svoje operativne troškove, smanjile emisije gasova staklene bašte i pokazale liderstvo u praksama održivosti. Fokusiranjem na energetska efikasnost, visokoškolske ustanove mogu doprineti širim klimatskim ciljevima, istovremeno dajući primer studentima, osoblju i okolnoj zajednici.

Oblasti:

Potrošnja energije po kvadratnom metru kampusnih objekata: ova oblast meri količinu energije koja se koristi za svaki kvadratni metar kampus prostora, pomažući u proceni efikasnosti korišćenja energije u različitim objektima. Važno je jer pruža osnovu za procenu koliko dobro institucija optimizuje svoju potrošnju energije u odnosu na veličinu i funkcionalnost svojih kampusnih zgrada. Praćenjem ove metrike, visokoškolske ustanove mogu identifikovati oblasti u kojima se može smanjiti potrošnja energije, primeniti mere za uštedu energije i smanjiti ukupni uticaj na životnu sredinu. Ova oblast promoviše efikasno korišćenje resursa i ističe posvećenost institucije održivom poslovanju.

Implementacija sistema za upravljanje energijom zasnovanih na veštačkoj inteligenciji (kao što su pametni radijatori, klima uređaji i drugo): Ova oblast se fokusira na usvajanje

tehnologija veštačke inteligencije za upravljanje i optimizaciju potrošnje energije. Tehnologije poput pametnih radijatora, termostata i sistema klimatizacije pomažu u regulisanju potrošnje energije na osnovu podataka u realnom vremenu i potreba korisnika, poboljšavajući efikasnost i smanjujući otpad. Uključivanje ove oblasti je neophodno jer pokazuje ulaganje institucije u inovativna rešenja za praćenje i kontrolu potrošnje energije, što dovodi do značajnog smanjenja troškova energije i uticaja na životnu sredinu. Pametne tehnologije takođe poboljšavaju operativnu fleksibilnost, pružajući detaljniju kontrolu nad energetske sistemima kampusa i promovišući održiviji pristup upravljanju kampusom.

Procenat energetske efikasne opreme i uređaja na kampusu: ova oblast prati udeo energetske efikasne opreme i uređaja koji se koriste u svim objektima kampusa, kao što su LED osvetljenje, uređaji sa oznakom Energy Star i kancelarijska oprema sa niskom potrošnjom energije. Njeno uključivanje je značajno jer je direktno povezano sa smanjenjem potrošnje energije. Zamenom zastarele ili neefikasne opreme energetske efikasne alternativama, visokoškolske ustanove mogu smanjiti potražnju za energijom, smanjiti svoj ugljeni otisak i postaviti snažan primer održive nabavke. Ova oblast ističe posvećenost institucije dugoročnom upravljanju životnom sredinom i pruža jasnu metriku za merenje poboljšanja energetske efikasnosti.

Indikator: Nastavni plan i program i inicijative za održivi fokus

Indikator „Nastavni plan i program i inicijative za održivi fokus“ meri koliko je održivost dobro integrisana u akademske i istraživačke aktivnosti visokoškolskih ustanova. Uključivanjem održivosti u nastavni plan i program i podsticanjem učešća i osoblja i studenata u projektima vezanim za održivost, visokoškolske ustanove mogu negovati kulturu ekološke i društvene odgovornosti, osiguravajući da sledeća generacija lidera i stručnjaka bude opremljena znanjem i veštinama potrebnim za rešavanje globalnih izazova kao što su klimatske promene, iscrpljivanje resursa i društvena nejednakost.

Oblasti:

Stepen u kojem su teme održivosti integrisane u obavezne kurseve u različitim disciplinama: ova oblast procenjuje integraciju sadržaja vezanih za održivost u obavezne kurseve u različitim akademskim disciplinama. Njeno uključivanje je neophodno jer osigurava da svi studenti, bez obzira na njihov smer, budu upoznati sa principima održivosti i razumeju njegovu relevantnost za njihove oblasti. Čineći održivost ključnom komponentom nastavnog plana i programa, visokoškolske ustanove mogu negovati interdisciplinarno učenje, podstičući studente da kritički razmišljaju o ekološkim, društvenim i ekonomskim uticajima svojih budućih profesija. Ova oblast odražava posvećenost institucije oblikovanju generacije koja je ne samo dobro informisana već i odgovorna u rešavanju globalnih izazova održivosti.

Nivo angažovanja osoblja u inicijativama za nastavu i istraživanje u vezi sa održivošću: ova oblast meri stepen u kojem su fakultet i osoblje aktivno uključeni u nastavu i sprovođenje istraživanja vezanih sa održivošću. Angažovanje osoblja je ključno jer direktno utiče na dubinu i kvalitet obrazovanja o održivosti koje se pruža studentima. Uključivanje ove oblasti je važno jer pokazuje posvećenost institucije negovanju stručnosti u održivosti, što može dovesti do inovativnih rešenja za izazove iz stvarnog sveta. Angažovanje fakulteta takođe podržava stvaranje interdisciplinarnih istraživačkih mogućnosti, gde se održivost može istraživati u različitim oblastima, od nauke o životnoj sredini do poslovne etike.

Nivo angažovanja studenata u istraživačkim projektima vezanim za održivost: ova oblast prati stepen u kojem studenti učestvuju u istraživačkim inicijativama usmerenim na održivost. Angažovanje studenata je ključno jer osnažuje studente da primenjuju teorijsko znanje na praktične probleme iz stvarnog sveta, promovišući kritičko razmišljanje i inovacije. Uključivanje

ove oblasti je važno jer podstiče praktična iskustva učenja koja doprinose razvoju održivih rešenja. Takođe pruža mogućnosti studentima da sarađuju sa osobljem i spoljnim zainteresovanim stranama, gradeći čvrst temelj za buduće karijere u održivosti i doprinoseći širim ciljevima održivosti institucije.

Indikator: Smanjenje otpada

Indikator „Smanjenje otpada“ procenjuje napore visokoškolskih ustanova da minimiziraju stvaranje otpada i efikasnije upravljaju otpadom. Smanjenje otpada je ključni aspekt održivosti jer smanjuje zagađenje životne sredine, štedi resurse i smanjuje troškove odlaganja. Visokoškolske ustanove, kao glavni potrošači resursa, imaju odgovornost da sprovedu strategije za smanjenje otpada koje smanjuju njihov ekološki otisak i služe kao obrazovni modeli za studente i širu zajednicu. Ovaj indikator pomaže u proceni uticaja inicijativa za smanjenje otpada i pruža merljive ciljeve za kontinuirano poboljšanje.

Oblasti:

Implementacija 3R (smanji, ponovo upotrebi, recikliraj) programa za univerzitetski otpad: ovaj pristup naglašava ne samo minimiziranje stvaranje otpada već i promociju održivih strategija upravljanja otpadom u celoj instituciji. 3R program ima za cilj da integriše principe smanjenja otpada u svakodnevno poslovanje kampusa, negovajući kulturu ekološke odgovornosti među studentima, osobljem i fakultetom. Ključne komponente programa uključuju inicijative za smanjenje otpada na izvoru podsticanjem svesne potrošnje i smanjenjem materijala za jednokratnu upotrebu. Aspekt ponovne upotrebe podrazumeva promociju ponovne namene materijala i resursa, produžavanje njihovog životnog ciklusa i smanjenje potražnje za novim proizvodima. Napori u reciklaži su poboljšani uspostavljanjem pristupačnih stanica za reciklažu, pružanjem jasnih smernica o odvajanju otpada i saradnjom sa partnerima za upravljanje otpadom kako bi se osigurali efikasni procesi reciklaže. Uvođenje 3R programa nudi holistički i merljiv pristup smanjenju otpada, usklađujući se sa širim ciljevima održivosti i doprinoseći čistijem i održivijem okruženju kampusa.

Smanjenje ukupne generisane količine otpada u poređenju sa baznim periodom: ova oblast prati smanjenje ukupne proizvodnje otpada tokom vremena, u poređenju sa osnovnim periodom. Značajna je jer pruža jasnu meru efikasnosti institucije u sprovođenju inicijativa za smanjenje otpada. Smanjenje ukupnog proizvedenog otpada ukazuje na uspešne strategije u oblastima kao što su upravljanje resursima, reciklaža i izbegavanje otpada. Ova oblast je neophodna za procenu efikasnosti napora na nivou celog kampusa za minimiziranje otpada, osiguravajući da institucija napreduje ka svojim ciljevima održivosti. Takođe pomaže u identifikaciji trendova i oblasti za poboljšanje, podstičući kontinuirano usavršavanje praksi smanjenja otpada.

Odnos kanti za odvojeno sakupljanje prema ukupnom broju kanti za otpad na kampusu: ova oblast se fokusira na udeo kanti za otpad namenjenih odvojenom sakupljanju (npr. reciklaža, kompostiranje i opšti otpad) u odnosu na ukupan broj kanti za otpad na kampusu. Njeno uključivanje je ključno jer je odvajanje otpada na izvoru ključna strategija u smanjenju otpada na deponijama i promociji reciklaže. Povećanjem broja kanti namenjenih za odvojeno sakupljanje, visokoškolske ustanove mogu olakšati studentima i osoblju pravilno odlaganje otpada, poboljšavajući stope reciklaže i preusmeravajući otpad sa deponija. Ova oblast takođe ističe posvećenost institucije najboljim praksama upravljanja otpadom i podržava šire ciljeve održivosti osiguravajući da se sa materijalima koji se mogu reciklirati i kompostirati pravilno rukuje.

Indikator: Ušteda vode

Indikator „Ušteda vode“ procenjuje napore visokoškolskih ustanova da upravljaju i smanje potrošnju vode, promovišući održivost i efikasnost resursa. Ušteda vode je vitalna komponenta zaštite životne sredine, jer pomaže u očuvanju prirodnih vodnih resursa, smanjuje operativne troškove i smanjuje uticaj korišćenja vode na životnu sredinu. Merenjem i poboljšanjem efikasnosti vode, visokoškolske ustanove mogu igrati važnu ulogu u rešavanju globalnih problema nestašice vode, istovremeno dajući pozitivan primer studentima, osoblju i okolnoj zajednici.

Oblasti:

Godišnja potrošnja vode po studentu i osoblju: ova oblast meri prosečnu potrošnju vode po osobi (studentu ili osoblju) na kampusu godišnje. Važna je jer pruža jasnu referentnu vrednost za potrošnju vode i ističe efikasnost institucije u korišćenju vode u odnosu na veličinu njene populacije. Praćenjem ove metrike, visokoškolske ustanove mogu identifikovati mogućnosti za smanjenje rasipanja vode, kao što je implementacija uređaja sa malim protokom, promocija ponašanja uštede vode i optimizacija sistema distribucije vode. Ova oblast je neophodna za postavljanje ciljeva smanjenja i za praćenje uspeha inicijativa za uštedu vode tokom vremena, osiguravajući da institucija postiže merljiv napredak.

Smanjenje potrošnje vode godišnje u poređenju sa početnim nivoom: ova oblast prati godišnje smanjenje potrošnje vode u odnosu na početni period. Značajna je jer pokazuje efikasnost mera za uštedu vode koje je institucija sprovedla. Smanjenje potrošnje vode iz godine u godinu ukazuje na to da visokoškolska ustanova aktivno rešava probleme neefikasnosti, poboljšava infrastrukturu i podstiče prakse štednje vode. Ova oblast pruža opipljivu metriku za procenu uticaja strategija zaštite, motivišući instituciju da usvoji održivije prakse i dodatno smanji svoj ekološki otisak.

Indeks efikasnosti vode: ova oblast meri efikasnost korišćenja vode na kampusu procenom ukupne potrošnje vode u odnosu na aktivnosti na kampusu, kao što su rad zgrade, akademski programi i angažovanje studenata. Indeks efikasnosti vode je važan jer pruža sveobuhvatnu procenu koliko dobro institucija upravlja vodnim resursima u različitim sektorima. Viši indeks ukazuje na bolju efikasnost u korišćenju vode, što sugerise da visokoškolska ustanova uspešno optimizuje svoju potrošnju vode bez ugrožavanja operativnih potreba. Ova metrika pomaže instituciji da prati ukupne obrasce korišćenja vode i identifikuje oblasti za poboljšanje, osiguravajući da očuvanje vode ostane ključni prioritet.

Indikator: Politika i prakse održive nabavke

Indikator „Održive politike i prakse nabavki“ procenjuje stepen u kojem visokoškolske ustanove integrišu održivost u svoje procese nabavki. Održiva nabavka osigurava da proizvodi i usluge koje institucija kupuje podržavaju ciljeve ekološke, socijalne i ekonomske održivosti. Ovaj indikator je ključan jer aktivnosti nabavke mogu imati značajan uticaj na životnu sredinu i društvo, posebno u pogledu potrošnje resursa, stvaranja otpada i radnih praksi. Usvajanjem politika održive nabavke, visokoškolske ustanove mogu doprineti razvoju odgovornijih lanaca snabdevanja, promovisati etičke poslovne prakse i podržati prelazak na cirkularnu ekonomiju.

Oblasti:

Procenat dobavljača koji su implementirali kodeks etike: ova oblast meri udeo dobavljača koji se pridržavaju formalnog kodeksa etike, koji može uključivati standarde za fer radne prakse, ekološku odgovornost i mere protiv korupcije. Njegovo uključivanje je važno jer osigurava da su odluke institucija o nabavci usklađene sa širim etičkim i principima održivosti. Davanjem

prioriteta dobavljačima koji pokazuju posvećenost etičkim praksama, visokoškolske ustanove mogu izbeći podršku preduzećima koja se bave eksploatatorskim ili ekološki štetnim aktivnostima. Ova oblast je ključna za negovanje društvene odgovornosti unutar lanaca snabdevanja i jačanje posvećenosti visokoškolskih ustanova održivosti i etičkom poslovnom ponašanju.

Procenat eko-sertifikovanih proizvoda u nabavkama: ova oblast prati udeo proizvoda koje je institucija kupila, a koji nose priznate ekološke sertifikate, kao što su organski, fer trgovina ili oznake za energetska efikasnost. Uključivanje eko-sertifikovanih proizvoda je značajno jer se ovi proizvodi proizvode sa manjim uticajem na životnu sredinu, često koristeći održive materijale ili prakse koje smanjuju emisiju ugljenika i iscrpljivanje resursa. Davanjem prioriteta eko-sertifikovanim proizvodima, visokoškolske ustanove doprinose tržišnoj potražnji za održivim proizvodima i uslugama, podstičući dobavljače da usvoje ekološki odgovornije prakse. Ova oblast pokazuje proaktivan pristup institucije smanjenju svog ekološkog otiska kroz odluke o kupovini.

Procenat lokalno nabavljenih proizvoda: ova oblast meri procenat proizvoda kupljenih od lokalnih dobavljača, smanjujući ugljenični otisak povezan sa transportom i podržavajući lokalne ekonomije. Važno je jer lokalno nabavljanje minimizira uticaj logistike i transporta na životnu sredinu, što značajno doprinosi emisiji gasova staklene bašte. Pored toga, lokalno nabavljeni proizvodi su često održiviji zbog smanjene potrebe za pakovanjem i potencijala za kraće lance snabdevanja. Davanjem prioriteta lokalnim nabavkama, visokoškolske ustanove mogu smanjiti svoj uticaj na životnu sredinu, promovisati angažovanje zajednice i podržati regionalni ekonomski rast, stvarajući pozitivnu povratnu spregu koja koristi i instituciji i lokalnoj zajednici.

Indikator: Upravljanje zelenim lancem snabdevanja

Indikator „Upravljanje zelenim lancem snabdevanja“ meri stepen u kojem visokoškolske ustanove uključuju ekološku održivost u svoje prakse lanca snabdevanja. Upravljanje zelenim lancem snabdevanja fokusira se na smanjenje uticaja na životnu sredinu kroz održivu nabavku, upravljanje životnim ciklusom proizvoda i minimiziranje otpada. Ovaj indikator je ključan za promociju održivosti u celom lancu snabdevanja i osiguravanje da se ekološka razmatranja daju prioritet ne samo unutar institucije već i u celoj njenoj mreži dobavljača. Usvajanjem praksi zelenog lanca snabdevanja, visokoškolske ustanove mogu doprineti smanjenju svog ugljeničnog otiska i poboljšati svoju ulogu u pokretanju upravljanja životnom sredinom u akademskom i komercijalnom sektoru.

Oblasti:

Procenat univerzitetskih dobavljača sa verifikovanim ekološkim sertifikatima: ova oblast prati udeo dobavljača koji poseduju priznate ekološke sertifikate, kao što je ISO 14001, koji potvrđuju da ispunjavaju specifične standarde održivosti u svom poslovanju. Ovo je važno jer osigurava da visokoškolske ustanove nabavljaju od kompanija koje aktivno upravljaju svojim uticajem na životnu sredinu, bilo kroz smanjenje otpada, energetska efikasnost ili održivo nabavljanje materijala. Dobavljači sa verifikovanim ekološkim sertifikatima imaju veću verovatnoću da se pridržavaju odgovornih proizvodnih praksi, što ih čini ključnim partnerima u ciljevima održivosti institucije. Ova oblast pojačava posvećenost institucije podržavanju ekološki odgovornih preduzeća i jača kredibilitet njenih praksi zelenih nabavki.

Nabavka proizvoda (kancelarijskog materijala) proizvedenih od recikliranih sirovina: ova oblast meri procenat kancelarijskog materijala, kao što su papir, nameštaj i oprema, koji je napravljen od recikliranih materijala. Značaj ove oblasti leži u smanjenju potražnje za neobrađenim resursima, čime se čuvaju prirodni resursi i minimizira šteta po životnu sredinu. Reciklirani proizvodi često imaju manji ugljenični otisak i smanjuju otpad koji bi inače završio

na deponijama. Davanjem prioriteta recikliranim materijalima u nabavkama, visokoškolske ustanove ne samo da smanjuju svoj uticaj na životnu sredinu, već i promovišu upotrebu principa cirkularne ekonomije, podstičući dobavljače da koriste reciklirane sirovine u svojim proizvodnim procesima. Ova oblast odražava posvećenost institucije podržavanju održivog lanca snabdevanja zatvorenog ciklusa.

Udeo digitalnih u odnosu na papirne administrativne procese u nabavkama: ova oblast meri udeo administrativnih procesa, kao što su zahtevi za nabavku, fakturisanje i upravljanje ugovorima, koji se sprovode digitalno, a ne na papiru. Značajno je jer prelazak na digitalne procese smanjuje potrebu za papirom, čime se čuvaju prirodni resursi i minimizira otpad. Digitalni procesi su takođe efikasniji, smanjujući vreme i energiju utrošenu na ručnu papirologiju i doprinoseći efikasnijem, ekološki prihvatljivijem sistemu javnih nabavki. Promovisanjem digitalnih administrativnih praksi, visokoškolske ustanove ne samo da mogu poboljšati operativnu efikasnost već i smanjiti svoj uticaj na životnu sredinu, što dovodi do dugoročnih dobitaka održivosti. Ova oblast pokazuje posvećenost institucije usvajanju modernih, resursno efikasnih sistema koji su u skladu sa principima zelenog upravljanja lancem snabdevanja.

Socijalna dimenzija

Indikator: Inicijative za socio-ekonomsku ravnopravnost i pristupačnost

Indikator „Inicijative za socio-ekonomsku ravnopravnost i pristupačnost“ meri napore koje ulažu visokoškolske ustanove kako bi osigurale da je obrazovanje dostupno i pristupačno studentima iz različitih socio-ekonomskih sredina. Ovaj indikator je ključan za promociju socijalne pravde, jednakih mogućnosti i inkluzivnosti u akademskom okruženju. Rešavanje socio-ekonomskih razlika u obrazovanju omogućava institucijama da stvore raznolike studentske populacije, smanje prepreke visokom obrazovanju i osnaže studente iz marginalizovanih ili finansijski ugroženih sredina. Sprovođenjem takvih inicijativa, visokoškolske ustanove doprinose pravednijem društvu i pomažu u prevazilaženju jaza između različitih socio-ekonomskih grupa.

Oblasti:

Godišnji iznos dodeljen programima finansijske pomoći u poređenju sa ukupnim budžetom: ova oblast procenjuje udeo ukupnog budžeta institucije namenjenog programima finansijske pomoći, uključujući grantove, stipendije i kredite sa niskom kamatom. Njen značaj leži u osiguravanju da se finansijska sredstva ulažu u podršku studentima koji se suočavaju sa finansijskim preprekama pristup obrazovanju. Dodeljivanjem značajnog dela budžeta finansijskoj pomoći, visokoškolske ustanove pokazuju svoju posvećenost tome da visoko obrazovanje učine dostupnim i smanje finansijski teret za studente iz nižih socio-ekonomskih sredina. Ova oblast je direktna mera napora institucije da poveća pristupačnost i promoviše veću ravnopravnost u obrazovanju.

Procenat studenata koji primaju finansijsku pomoć ili stipendije: ova oblast prati udeo studenata koji koriste finansijsku pomoć ili stipendije. Važno je jer odražava uspeh institucije u dostizanju studenata koji bi inače imali poteškoća da priušte školarinu i druge povezane troškove. Pružanje finansijske pomoći pomaže u izjednačavanju uslova za studente iz različitih socio-ekonomskih sredina, dajući im priliku da nastave visoko obrazovanje. Nudeći takvu podršku, visokoškolske ustanove povećavaju verovatnoću privlačenja raznovrsnijeg studentskog tela, što obogaćuje okruženje za učenje i podstiče društvenu mobilnost. Ova oblast je suštinska metrika za procenu inkluzivnosti sistema finansijske podrške institucije.

Odnos studenata iz nedovoljno zastupljenih regiona ili zajednica upisanih u poređenju sa ukupnom studentskom populacijom: ova oblast meri procenat studenata iz nedovoljno zastupljenih ili marginalizovanih zajednica koji su upisani u instituciju, u poređenju sa ukupnom studentskom populacijom. Njegovo uključivanje je od vitalnog značaja za procenu uloge institucije u promociji raznolikosti i inkluzije u visokom obrazovanju. Povećanjem upisa studenata iz nedovoljno zastupljenih regiona ili zajednica, visokoškolske ustanove mogu pomoći u borbi protiv sistemskih nejednakosti u obrazovanju i pružiti mogućnosti studentima koji se suočavaju sa istorijskim ili geografskim nepovoljnostima. Ova oblast pokazuje posvećenost institucije proširenju pristupa obrazovanju, negovanju socijalne inkluzije i podržavanju uzlazne mobilnosti ugroženih grupa.

Indikator: Principi univerzalnog dizajna za pristupačnost i inkluzivnost

Indikator „Principi univerzalnog dizajna za pristupačnost i inkluzivnost“ procenjuje u kojoj meri visokoškolske ustanove stvaraju pristupačno i inkluzivno okruženje za sve studente, posebno one sa invaliditetom ili drugim posebnim potrebama. Ovaj indikator je ključan za osiguravanje da

visokoškolske ustanove pružaju jednake mogućnosti za učenje, učešće i integraciju u život na kampusu, bez obzira na fizičke ili kognitivne izazove. Primenom principa univerzalnog dizajna, institucije mogu negovati okruženje koje odgovara različitim sposobnostima, promovišući inkluzivnost i društvenu ravnopravnost. Pristupačnost i u fizičkim prostorima i na digitalnim platformama je neophodna za stvaranje akademskog okruženja koje podržava raznolikost i poboljšava celokupno iskustvo studenata.

Oblasti:

Stepen do kog su univerzitetske zgrade pristupačne osobama sa invaliditetom: ova oblast ispituje pristupačnost kampus zgrada za osobe sa fizičkim invaliditetom, uključujući prisustvo rampi, liftova, pristupačnih toaleta i drugih objekata koji zadovoljavaju potrebe osoba sa oštećenom pokretljivošću. Važno je jer je fizička pristupačnost osnovni aspekt inkluzivnosti, osiguravajući da svi studenti, osoblje i posetioци mogu u potpunosti da učestvuju u životu na kampusu. Osiguravanje pristupačnosti univerzitetskih zgrada pomaže u uklanjanju prepreka za obrazovanje i učešće, promovišući osećaj pripadnosti za pojedince sa invaliditetom. Ova oblast pokazuje posvećenost institucije obezbeđivanju fizički pristupačnog okruženja za sve članove akademske zajednice.

Nivo uključivanja principa pristupačnosti i inkluzivnosti u dizajn kursa: ova oblast procenjuje koliko su efikasno principi pristupačnosti i inkluzivnosti integrisani u nastavne planove i programe kursa, materijale i metode nastave. To je ključno jer inkluzivni dizajn kursa osigurava da studenti sa invaliditetom ili teškoćama u učenju mogu da se angažuju sa sadržajem i učestvuju u aktivnostima na času. Primena principa pristupačnosti, kao što je obezbeđivanje alternativnih formata za materijale za učenje, korišćenje jasnog i jednostavnog jezika i nuđenje fleksibilnih metoda procene, osigurava da svi studenti, bez obzira na njihove sposobnosti, mogu da uspeju akademski. Ova oblast ističe posvećenost institucije negovanju inkluzivnog obrazovnog iskustva koje zadovoljava različite potrebe učenja.

Nivo pristupačnosti onlajn platformi za učenje za studente sa invaliditetom: ova oblast procenjuje stepen u kojem su onlajn platforme za učenje dizajnirane da budu pristupačne studentima sa invaliditetom. Uključuje funkcije kao što su kompatibilnost sa čitačem ekrana, titlovanje video zapisa, opcije pretvaranja teksta u govor i alati za navigaciju koji podržavaju korisnike sa vizuelnim, slušnim ili kognitivnim oštećenjima. S obzirom na sve veće oslanjanje na onlajn obrazovanje, od vitalnog je značaja da visokoškolske ustanove obezbede da njihove digitalne platforme budu inkluzivne i pristupačne. Ova oblast je značajna jer odražava odgovornost institucije da obezbedi jednak pristup obrazovanju i u fizičkom i u virtuelnom okruženju za učenje, osiguravajući da nijedan student ne bude isključen zbog tehnoloških barijera.

Indikator: Usluge podrške za mentalno zdravlje i blagostanje

Indikator „Usluge podrške za mentalno zdravlje i blagostanje“ meri stepen u kojem visokoškolske ustanove pružaju sveobuhvatne usluge podrške usmerene na promociju emocionalnog, socijalnog i intelektualnog blagostanja svojih studenata. Ovaj indikator je ključan za osiguravanje da studenti imaju podršku u svom mentalnom zdravlju, koje igra značajnu ulogu u akademskom uspehu i opštem zadovoljstvu životom. Problemi mentalnog zdravlja, kao što su stres, anksioznost i depresija, rasprostranjeni su među studentima, a pružanje snažnih usluga podrške može pomoći u ublažavanju ovih izazova. Holistički pristup mentalnom zdravlju, uključujući emocionalnu, socijalnu i intelektualnu podršku, osigurava da su studenti opremljeni da napreduju i lično i akademski.

Oblasti:

Emocionalno i socijalno blagostanje: Stepem u kojem univerzitet nudi programe emocionalne podrške (npr. savetovanje, radionice za upravljanje stresom) i društvene veze putem mreža podrške studentima: ova oblast procenjuje koliko efikasno visokoškolska ustanova podržava i emocionalne i socijalne aspekte blagostanja studenata. Obuhvata savetodavne usluge, radionice za upravljanje stresom i vremenom, mreže vršnjačke podrške, programe mentorstva i organizovane društvene aktivnosti koje pomažu studentima da izgrade odnose. Emocionalno i socijalno blagostanje su duboko međusobno povezane – studenti koji se osećaju emocionalno podržano imaju veću verovatnoću da se društveno angažuju i obrnuto. Integrisanje oba aspekta u jedan indikator ističe potrebu za holističkim pristupom mentalnom zdravlju i izgradnji zajednice na kampusu. Prisustvo pristupačnih službi za emocionalnu podršku osigurava da studenti mogu da upravljaju stresom, anksioznošću i akademskim pritiscima, što direktno doprinosi akademskom uspehu i ličnom razvoju. Istovremeno, negovanje jakih društvenih veza kroz strukturirane sisteme podrške i inkluzivne događaje smanjuje usamljenost i podstiče osećaj pripadnosti.

Fizičko zdravlje i angažovanje u aktivnosti: ova oblast procenjuje koliko dobro visokoškolska ustanova podržava fizičko blagostanje studenata kroz promociju zdravlja i mogućnosti za fizičku aktivnost. Uključuje pristup sportskim objektima, organizovane programe vežbanja, zdravstvenu svest kampanje i inicijative koje podstiču svakodnevnu fizičku aktivnost (npr. grupe za hodanje, časovi fitnesa, intramuralni sportovi).

Intelektualno blagostanje: nivo programa intelektualne podrške koji se pružaju (npr. akademsko mentorstvo, istraživačke radionice): Ova oblast procenjuje nivo intelektualne podrške dostupne studentima, kao što su akademsko mentorstvo, istraživačke radionice i usluge podučavanja. Intelektualno blagostanje je ključno za akademski uspeh, a pružanje studentima alata i smernica koje su im potrebne za akademski uspeh povećava njihovo samopouzdanje i opšte mentalno zdravlje. Akademsko mentorstvo i istraživačke radionice pomažu studentima da se snađu na svojim akademskim putovanjima, poboljšaju svoje istraživačke veštine i neguju osećaj intelektualnog rasta. Nudeći takve programe, visokoškolske ustanove doprinose sveobuhvatnom studentskom iskustvu koje podržava ne samo akademska postignuća već i mentalnu jasnoću i intelektualnu stimulaciju.

Indikator: Usluge brige o deci i podrške porodici

Indikator „Usluge brige o deci i podrške porodici“ procenjuje koliko dobro visokoškolske ustanove pružaju podršku studentima i osoblju sa porodičnim obavezama, posebno onima sa malom decom. Ovaj indikator je ključan za promociju inkluzivnijeg i pravednijeg okruženja u akademskim krugovima, jer pomaže u uklanjanju prepreka za pojedince koji se mogu suočiti sa izazovima u usklađivanju porodičnih obaveza i akademskih ili profesionalnih obaveza. Pristup uslugama brige o deci i podrške porodici osigurava da studenti i osoblje sa obavezama brige o deci mogu u potpunosti da se uključe u svoje obrazovne ili radne obaveze bez ugrožavanja porodičnih potreba. Pružanje ovih usluga pomaže visokoškolskim ustanovama da postanu prijateljskije prema porodicama, promovišu ravnotežu između posla i privatnog života i podržavaju raznoliku populaciju studenata i osoblja.

Oblasti:

Partnerstva sa ustanovama za brigu o deci i obezbeđivanje beneficija za zaposlene i studente: ovaj indikator procenjuje pristup ustanove podršci studentima i osoblju koji su roditelji, kroz partnerstva sa lokalnim dobavljačima usluga brige o deci i obezbeđivanje srodnih beneficija. Umesto upravljanja brigom o deci na kampusu, što može biti intenzivno i nedovoljno iskorišćeno od strane studentske populacije, univerziteti mogu sarađivati sa

obližnjim vrtićima ili centrima za brigu o deci kako bi obezbedili pristupačne, visokokvalitetne usluge. Takva partnerstva mogu uključivati rezervisana mesta, subvencionisane školarine ili fleksibilno raspoređivanje usklađeno sa akademskim kalendarima. Ova oblast je važna jer se bavi stvarnim potrebama univerzitetskih članova sa obavezama brige o deci, posebno u kontekstima gde briga o deci na kampusu možda nije izvodljiva ili efikasna. Dodeljivanjem dela budžeta visokoškolske ustanove za podršku troškovima brige o deci ili pružanjem logističke podrške (kao što su upućivanja ili usluge koordinacije), institucije promovišu ravnopravnost i inkluziju. Osigurava da roditeljstvo ne postane prepreka učešću u obrazovanju ili zapošljavanju na univerzitetu. Ovo rešenje je isplativo i prilagodljivo, posebno za manje ili privatne visokoškolske ustanove, i pokazuje osetljivost na različite životne okolnosti akademske zajednice.

Obim programa podrške porodici, kao što su roditeljsko odsustvo ili fleksibilno radno vreme: ova oblast procenjuje dostupnost i obim programa podrške porodici, uključujući politike roditeljskog odsustva, fleksibilno radno vreme i druge prilagođavanja za osoblje i studente sa porodičnim obavezama. Značajna je jer ovi programi mogu pomoći zaposlenima i studentima da bolje upravljaju zahtevima porodičnog života, a da pritom zadrže svoje akademske ili profesionalne uloge. Nudeći fleksibilno radno vreme ili roditeljsko odsustvo, visokoškolske ustanove pružaju neophodnu podršku porodičnim negovateljima, poboljšavajući ravnotežu između posla i privatnog života i smanjujući verovatnoću da porodične obaveze budu ometaće akademski ili karijerni napredak. Ove politike mogu pomoći u privlačenju i zadržavanju raznovrsne populacije studenata i osoblja, uključujući i one sa obavezama brige o deci.

Nivo svesti i dostupnosti usluga porodične podrške za studente i osoblje: ova oblast procenjuje koliko dobro su usluge porodične podrške saopštene studentima i osoblju i koliko im pristupaju. Uključuje svest o dostupnim politikama brige o deci, roditeljskog odsustva i fleksibilnog rada, kao i koliko je pojedincima lako da pristupe ovim uslugama. To je ključno jer čak i ako programi podrške postoje, oni su efikasni samo ako su studenti i osoblje upoznati sa njima i mogu im lako pristupiti kada je potrebno. Obezbeđivanje jasne komunikacije o uslugama porodične podrške i pružanje jednostavnih procesa za pristup ovim uslugama može značajno poboljšati celokupno iskustvo studenata i osoblja sa porodičnim obavezama, promovišući podržavajuće i inkluzivno okruženje u instituciji.

Indikator: Mere bezbednosti na kampusu

Indikator „Mere bezbednosti na kampusu“ procenjuje koliko dobro visokoškolske ustanove rešavaju bezbednosne probleme na kampusu, pružajući bezbedno okruženje za studente, osoblje i posetioce. Obezbeđivanje bezbednosti na kampusu je ključno za negovanje pogodne akademske atmosfere u kojoj se studenti i osoblje osećaju bezbedno i podržano. Ovaj indikator takođe odražava posvećenost institucije sprečavanju štete i efikasnom reagovanju na vanredne situacije ili incidente koji mogu nastati. Snažne mere bezbednosti na kampusu doprinose mentalnom blagostanju i podstiču akademsko i društveno angažovanje smanjenjem anksioznosti povezane sa bezbednosnim problemima.

Oblasti:

Dostupnost i vidljivost sistema za reagovanje u vanrednim situacijama (npr. alarmi, pozivne govornice): ova oblast procenjuje prisustvo i efikasnost sistema za reagovanje u vanrednim situacijama, kao što su alarmi, pozivne govornice i druge bezbednosne karakteristike koje obezbeđuju brz odgovor u slučaju nužde. Važno je jer ovi sistemi deluju kao neposredna rešenja za studente i osoblje da prijave vanredne situacije ili potraže pomoć u potencijalno opasnim situacijama. Vidljivost i pristupačnost ovih sistema povećavaju šanse za brz odgovor,

smanjujući uticaj vanrednih situacija i promovišući osećaj bezbednosti na kampusu. Prisustvo dobro obeleženih tačaka i sistema za reagovanje u vanrednim situacijama pokazuje da institucija ozbiljno shvata bezbednost svoje zajednice, osiguravajući da se studenti i osoblje osećaju zaštićeno.

Stepen u kojem se politike bezbednosti kampusa bave pitanjima poput uznemiravanja i sprečavanja nasilja: ova oblast razmatra sveobuhvatnost politika bezbednosti kampusa, posebno kako se bave pitanjima poput uznemiravanja, maltretiranja i sprečavanja nasilja. Značajno je jer ova pitanja mogu ozbiljno uticati na fizičko i psihološko blagostanje studenata i osoblja. Efikasne politike koje sprečavaju i rešavaju uznemiravanje i nasilje su neophodne za stvaranje bezbednog okruženja na kampusu. Jasne, robusne politike koje uključuju preventivne mere, mehanizme prijavljivanja i službe podrške osiguravaju da se studenti i osoblje osećaju bezbedno od bilo kog oblika zlostavljanja ili nasilja. Ova oblast takođe odražava proaktivan stav institucije o sprečavanju štetnih ponašanja pre nego što eskaliraju u incidente koji mogu poremetiti život na kampusu.

Percepcija studenata i osoblja o bezbednosti na kampusu: ova oblast procenjuje koliko se studenti i osoblje osećaju bezbedno na kampusu, na osnovu njihovih iskustava i percepcije o merama bezbednosti. Važno je jer su mere bezbednosti institucije zaista efikasne samo ako se studenti i osoblje osećaju bezbedno u svojim svakodnevnom aktivnostima. Iako su objektivne bezbednosne karakteristike, poput alarma ili obezbeđenja, od vitalnog značaja, percepcija kampusne zajednice je podjednako važna procena bezbednosti na kampusu. Ako studenti i osoblje smatraju da kampus nije bezbedan ili da su bezbednosne mere neadekvatne, to može uticati na njihov akademski uspeh i opšte blagostanje. Redovne ankete i povratne informacije od kampuske zajednice mogu pomoći u identifikovanju eventualnih nedostataka u bezbednosnim merama i osigurati da institucija zadovoljava potrebe svojih stanovnika.

Indikator: Procena društvenog uticaja istraživanja

Indikator „Procena društvenog uticaja istraživanja“ procenjuje koliko dobro istraživanja sprovedena na visokoškolskim ustanovama rešavaju društvena pitanja i doprinose pozitivnim ishodima zajednice. Ovaj indikator je ključan jer istraživanje ne samo da unapređuje akademsko znanje, već ima i potencijal da značajno utiče na društveno tkivo zajednica. Procenom društvenog uticaja istraživanja, visokoškolske ustanove mogu osigurati da njihov rad direktno doprinosi rešavanju društvenih izazova, podsticanju inkluzivnog razvoja i promociji ekonomskog i društvenog blagostanja. Integrisanje razmatranja društvenog uticaja u istraživanje osigurava da visokoškolske ustanove nisu samo centri stvaranja znanja, već i aktivni učesnici u društvenim promenama.

Oblasti:

Stepen u kojem su razmatranja društvenog uticaja uključena u dizajn istraživanja: ova oblast procenjuje u kojoj meri istraživači uključuju faktore društvenog uticaja, kao što su blagostanje marginalizovanih zajednica, održivost ili ravnopravnost, u svoje istraživačke dizajne. Važno je jer namerno uključivanje razmatranja društvenog uticaja osigurava da se istraživanje ne sprovodi izolovano, već sa svešću o njegovom potencijalu da utiče na društvo. Ovaj pristup može poboljšati relevantnost i primenljivost istraživanja, osiguravajući da je veća verovatnoća da će nalazi dovesti do pozitivnih društvenih ishoda. Razmatranjem društvenih uticaja od samog početka, istraživači mogu identifikovati potencijalne koristi i rizike za zajednice i društvo i osmisliti studije koje aktivno imaju za cilj ublažavanje negativnih posledica, a istovremeno maksimiziranje pozitivnih.

Nivo integracije istraživanja u napore za razvoj lokalne zajednice: ova oblast meri stepen u kojem je istraživanje na visokoškolskim ustanovama integrisano u projekte razvoja zajednice

ili napore za rešavanje lokalnih problema. Značajan je jer visokoškolske ustanove imaju jedinstvenu ulogu u lokalnom razvoju, ne samo kroz obrazovanje već i kroz primenjena istraživanja koja zadovoljavaju potrebe zajednice. Usklađivanjem istraživačkih napora sa prioritetima lokalnog razvoja, visokoškolske ustanove mogu direktno doprineti poboljšanju lokalne infrastrukture, usluga ili društvenih ishoda, čime se poboljšava kvalitet života članova zajednice. Ova integracija podstiče jaču vezu između visokoškolskih ustanova i zajednica kojima služe, demonstrirajući posvećenost institucije društvenom uticaju.

Stepen u kojem rezultati istraživanja doprinose ekonomskom razvoju ili stvaranju radnih mesta: ova oblast procenjuje kako su rezultati istraživanja povezani sa ekonomskim rastom i stvaranjem radnih mesta, posebno kroz inovacije, nove tehnologije ili partnerstva koja stvaraju mogućnosti za zapošljavanje. Ključan je jer praktična primena istraživanja može stimulisati ekonomsku aktivnost, stvoriti nove industrije i unaprediti lokalne ekonomije. Rezultati istraživanja koji vode do novih poslovnih poduhvata, startupova ili programa za razvoj radne snage pružaju opipljive koristi društvu. Merenjem kako istraživanje doprinosi ekonomskom razvoju ili stvaranju radnih mesta, visokoškolske ustanove mogu pokazati direktnu vrednost svojih akademskih napora u negovanju šireg ekonomskog i društvenog prosperiteta.

Indikator: Pristup i podrška studentima iz marginalizovanih zajednica

Indikator „Pristup i podrška studentima iz marginalizovanih zajednica“ meri koliko efikasno visokoškolske ustanove osiguravaju da studenti iz istorijski marginalizovanih grupa imaju resurse, podršku i mogućnosti koje su im potrebne za akademski i društveni uspeh. Ovaj indikator je ključan za negovanje inkluzivnosti i ravnopravnosti unutar visokoškolskih ustanova, osiguravajući da svi studenti, bez obzira na poreklo, imaju jednake mogućnosti za napredak. Visokoškolske ustanove moraju aktivno raditi na uklanjanju prepreka uspehu sa kojima se studenti iz marginalizovanih zajednica mogu suočiti, nudeći prilagođenu podršku i zastupljenost na svim nivoima akademskog i vannastavnog života.

Oblasti:

Nivo pristupačnosti akademskih resursa za studente iz marginalizovanih zajednica: ova oblast procenjuje koliko su akademski resursi, kao što su udžbenici, materijali za učenje, biblioteke, tehnologija i usluge podučavanja, dostupni studentima iz marginalizovanih zajednica. To je od vitalnog značaja jer nejednak pristup ovim resursima može ometati akademski uspeh studenata iz nepovoljnih sredina. Osiguravanjem da su akademski resursi lako dostupni i prilagođeni potrebama marginalizovanih zajednica, visokoškolske ustanove mogu pomoći u izjednačavanju uslova i pružiti studentima neophodne alate za uspeh. Ova pristupačnost je osnova za jednaka akademska postignuća, osiguravajući da nijedan student ne bude zapostavljen zbog nedostatka resursa ili podrške.

Nivo zastupljenosti studenata iz marginalizovanih zajednica na rukovodećim pozicijama za studente: ova oblast meri stepen u kojem su studenti iz marginalizovanih zajednica zastupljeni na rukovodećim pozicijama u studentskim organizacijama, savetima i drugim vannastavnim aktivnostima. Važno je jer rukovodeće pozicije za studente nude mogućnosti za uticaj na kulturu kampusa, zalaganje za promene i razvoj osnovnih veština za buduće karijere. Zastupljenost u ovim ulogama osnažuje marginalizovane studente, pomaže u podizanju svesti o njihovim jedinstvenim potrebama i izazovima i neguje osećaj pripadnosti. Kada studenti iz različitih sredina zauzimaju rukovodeće pozicije, to signalizira široj kampusnoj zajednici vrednost inkluzivnosti i različitih perspektiva u procesima donošenja odluka.

Nivo svesti o programima podrške za studente iz marginalizovanih zajednica: ova oblast procenjuje koliko su studenti iz marginalizovanih zajednica informisani o različitim programima podrške koji su im dostupni, kao što su mentorstvo, finansijska pomoć, usluge mentalnog

zdravlja i karijerno vođenje. Svest je ključna jer studenti možda neće tražiti podršku ako nisu svesni usluga koje bi im mogle pomoći da uspeju. Podizanjem svesti i osiguravanjem da marginalizovani studenti znaju gde da se obrate za pomoć, visokoškolske ustanove mogu da obezbede sigurnosnu mrežu koja pomaže ovim studentima da se snađu u akademskim i društvenim izazovima. Pored toga, promovisanje ovih programa podstiče kulturu podrške i inkluzivnosti, čineći da se učenici osećaju sigurnije u pristupanju pomoći kada je to potrebno.

Indikator: Inovacije za dobrobit društva

Indikator „Inovacije za dobrobit društva“ meri koliko efikasno visokoškolska ustanova koristi svoje resurse, istraživanja i uticaj kako bi doprinela dobrobiti društva, posebno podsticanjem društvenih inovacija. To uključuje saradnju sa lokalnim zajednicama, posvećenost rešavanju društvenih pitanja i aktivno promovisanje pozitivnih društvenih promena. Društvene inovacije u kontekstu visokoškolskih ustanova ne samo da doprinose rešavanju problema zajednice, već i poboljšavaju ulogu institucije kao proaktivnog učesnika u društvenom razvoju. Fokus je na stvaranju rešenja koja imaju značajan, pozitivan uticaj na društvene izazove, kao što su nejednakost, zdravstvene razlike i pristup obrazovanju.

Oblasti:

Učestalost partnerstava sa lokalnim zajednicama radi podsticanja društvenih inovacija: ova oblast meri koliko često institucija sarađuje sa lokalnim zajednicama ili organizacijama kako bi zajednički kreirala i implementirala projekte društvenih inovacija. Ova partnerstva su ključna jer pružaju visokoškolskim ustanovama mogućnosti da koriste svoja istraživanja, stručnost i učešće studenata kako bi se rešili problemi iz stvarnog sveta sa kojima se suočavaju lokalne zajednice. Saradnja podstiče obostrane koristi – zajednice dobijaju pristup vrednom znanju i resursima, dok studenti i osoblje stiču praktično iskustvo u rešavanju društvenih izazova. Ova partnerstva takođe pomažu da se osigura da su društvene inovacije zasnovane na stvarnim potrebama zajednica, čineći rešenja relevantnijim i uticajnijim.

Percepcija studenata i osoblja u vezi sa posvećenošću univerziteta društvenim inovacijama: ova oblast procenjuje kako studenti i osoblje doživljavaju napore univerziteta u promociji i posvećenosti društvenim inovacijama. Percepcija je snažan pokazatelj jer odražava institucionalnu kulturu i vrednosti. Ako studenti i osoblje doživljavaju da univerzitet zaista daje prioritet društvenom dobru, veća je verovatnoća da će se uključiti ili podržati inicijative vezane za društvene inovacije. Pozitivna percepcija takođe poboljšava ugled univerziteta, privlačeći studente i osoblje koji su posvećeni ostvarivanju društvenog uticaja. Odražava širi osećaj odgovornosti unutar institucije da doprinese rešavanju gorućih društvenih problema.

Nivo institucionalne posvećenosti društvenoj odgovornosti: ova oblast meri koliko snažno univerzitet integriše društvenu odgovornost u svoju misiju, politike i strateške planove. Institucionalna posvećenost društvenoj odgovornosti je ključna za osiguravanje da društvene inovacije nisu samo periferna aktivnost već ključni deo identiteta institucije. Ova posvećenost se može manifestovati kroz namensko finansiranje, strateške ciljeve i strukturirane programe usmerene na rešavanje društvenih problema. Visokoškolske ustanove koje pokazuju snažnu posvećenost društvenoj odgovornosti imaju veću verovatnoću da ugrade društvene inovacije u svoje nastavne planove i programe, istraživačke agende i napore za angažovanje zajednice, što u krajnjoj liniji neguje kulturu društvenog dobra u svim aspektima univerzitetskog života.

Indikator: Politike i prakse raznolikosti, ravnopravnosti i inkluzije (DEI)

Indikator „Politike i prakse raznolikosti, ravnopravnosti i inkluzije (DEI)“ procenjuje koliko efikasno visokoškolska ustanova podstiče inkluzivno i pravedno okruženje za sve studente, osoblje i fakultet. Ovaj indikator obuhvata formalne politike i prakse koje promovišu raznolikost, obezbeđuju jednake mogućnosti za sve pojedince i stvaraju inkluzivno okruženje u kojem se svi članovi osećaju poštovano, cenjeno i podržano. Efikasne DEI politike pomažu u rešavanju istorijskih i sistemskih nejednakosti, osiguravajući da marginalizovane grupe imaju jednak pristup mogućnostima i resursima. Fokus je na stvaranju okruženja koje vrednuje i slavi raznolikost, promoviše pravednost i osigurava da svi pojedinci mogu napredovati.

Oblasti:

Prisustvo formalnih politika raznolikosti, ravnopravnosti i inkluzije: ova oblast procenjuje da li institucija ima formalne, pisane politike koje se eksplicitno bave raznolikošću, ravnopravnošću i inkluzijom. Ove politike su temeljne u postavljanju tona posvećenosti univerziteta DEI. Snažno prisustvo takvih politika pokazuje da institucija prepoznaje važnost raznolikosti i inkluzije i da je preduzela korake kako bi osigurala pravedne prakse. Politike često pokrivaju oblasti kao što su regrutovanje, prijem, zadržavanje i podrška za nedovoljno zastupljene grupe. Njihovo postojanje je ključno za vođenje napora institucije, usklađivanje njenog poslovanja sa principima DEI i obezbeđivanje osnove za odgovornost i kontinuirano unapređenje.

Percepivana inkluzivnost univerzitetske kulture za nedovoljno zastupljene grupe: ova oblast meri koliko se univerzitetska kultura doživljava kao inkluzivna, posebno od strane nedovoljno zastupljenih grupa, kao što su rasne manjine, osobe sa invaliditetom i članovi LGBT+ zajednice. Percepcija inkluzivnosti je važna jer odražava životno iskustvo studenata, fakulteta i osoblja. Ako se nedovoljno zastupljene grupe osećaju isključenim, marginalizovanim ili nepodržanim, čak ni najrobusnije politike neće biti efikasne. Razumevanjem kako se inkluzivnost doživljava, institucija može bolje proceniti da li njene politike i prakse zaista neguju okruženje u kojem se svi osećaju dobrodošlim, cenjenim i sposobnim da doprinesu.

Nivo svesti među osobljem i studentima o DEI inicijativama: ova oblast procenjuje u kojoj meri su osoblje i studenti upoznati sa DEI inicijativama koje su na snazi u instituciji i razumeju ih. Svest je ključna jer čak i najbolje politike DIE-a neće imati veliki uticaj ako univerzitetska zajednica nije svesna njih ili ne razume njihov značaj. Povećana svest među osobljem i studentima može dovesti do aktivnijeg učešća u aktivnostima vezanim za DIE, veće podrške institucionalnim inicijativama i inkluzivnije atmosfere uopšte. Takođe osigurava da su naponi DIE-a integrisani u svakodnevne prakse i kulturu institucije, umesto da se posmatraju kao izolovana ili sekundarna briga.

Indikator: Nepriistrasnost i nezavisnost akademskih istraživanja

Indikator „Nepriistrasnost i nezavisnost akademskih istraživanja“ procenjuje koliko dobro visokoškolske ustanove štite akademsku slobodu i nezavisnost u istraživanju. Ovaj indikator odražava stepen u kojem su istraživači slobodni od spoljnih pritisaka, uticaja ili predrasuda prilikom sprovođenja svojih istraživanja. Integritet akademskog istraživanja je od vitalnog značaja za stvaranje pouzdanih, verodostojnih i nepriistrasnih nalaza koji doprinose znanju i društvenom napretku. Ovaj indikator se fokusira na zaštitu akademske slobode, transparentnost procesa finansiranja i akademsku autonomiju osoblja i istraživača, osiguravajući da na akademsko istraživanje ne utiču spoljni interesi ili komercijalni pritisci.

Oblasti:

Percipirani nivo akademske slobode u sprovođenju istraživanja: ova oblast procenjuje kako istraživačka zajednica unutar institucije doživljava slobodu sprovođenja istraživanja bez prekomernog uticaja ili ograničenja. Akademska sloboda je osnovni princip koji omogućava istraživačima da istražuju ideje, dovode u pitanje konvencionalna shvatanja i traže inovativna rešenja za hitna globalna pitanja. Percipirani nivo akademske slobode unutar visokoškolske ustanove je ključan, jer ukazuje na to da li se istraživači osećaju bezbedno da se bave kritičnim, kontroverznim ili nekonvencionalnim istraživačkim temama. Institucije koje štite akademsku slobodu imaju veću verovatnoću da neguju okruženje koje pogoduje visokokvalitetnim, uticajnim i nezavisnim istraživanjima.

Nivo zaštite akademske slobode (npr. pri kreiranju nastavnih materijala, izboru udžbenika, definisanju plana nastave): ova oblast ispituje zaštitu akademske slobode u nastavi i razvoju nastavnog plana i programa. Ispituje se da li su članovi fakulteta slobodni da dizajniraju svoje kurseve, biraju nastavne materijale i kreiraju nastavne planove i programe na osnovu akademskih zasluga, a ne političkog, korporativnog ili ideološkog pritiska. Zaštita akademske slobode u nastavi omogućava edukatorima da neguju kritičko razmišljanje, različite perspektive i intelektualnu raznolikost u učionici. Ovaj nivo zaštite osigurava da akademski sadržaj ostane zasnovan na naučnom istraživanju i da nije pod uticajem spoljnih agendi, poboljšavajući celokupno obrazovno iskustvo studenata.

Percipirana transparentnost u raspodeli istraživačkih sredstava: ova oblast se fokusira na transparentnost procesa finansiranja istraživanja unutar institucije. Procenjuje koliko se jasno dodeljuju istraživački grantovi i da li je proces finansiranja otvoren, pravedan i zasnovan na zaslugama. Transparentnost u finansiranju istraživanja je neophodna za održavanje nepristrasnosti, jer osigurava da se istraživački projekti podržavaju na osnovu akademskog kvaliteta i potencijalnog uticaja, a ne pod uticajem komercijalnih interesa ili spoljnih pritisaka. Transparentan proces raspodele pomaže istraživačima da veruju da se odluke o finansiranju donose pravedno i podstiče okruženje u kojem akademska istraživanja pokreće radoznalost i naučna rigoroznost, a ne finansijske ili političke motivacije.

Indikator: Procesi upravljanja i komunikacija sa stakeholderima

Indikator „Procesi upravljanja zainteresovanim stranama i konsultacija“ meri koliko efikasno visokoškolske ustanove angažuju svoje zainteresovane strane u donošenju odluka i razvoju politika. Ovaj indikator naglašava važnost uključivanja različitih zainteresovanih strana – kao što su studenti, fakultet, osoblje, partneri iz industrije, lokalne zajednice i kreatori politike – u procese koji oblikuju strategije institucije, istraživačke agende i promene politika. Efikasno upravljanje zainteresovanim stranama je neophodno kako bi se osiguralo da odluke odražavaju različite perspektive, promovišu transparentnost i grade saradničke odnose, što sve doprinosi održivijem i uticajnijem institucionalnom okruženju.

Oblasti:

Stepen uključenosti ključnih zainteresovanih strana u procese donošenja odluka: ova oblast procenjuje u kojoj meri su ključne zainteresovane strane uključene u oblikovanje odluka koje utiču na strateške pravce, politike i inicijative institucije. Zainteresovane strane mogu uključivati fakultet, studente, osoblje, lokalne zajednice, vladine organe i partnere iz industrije. Stepenn uključenosti može varirati od konsultativnog do saradničkog, u zavisnosti od toga koliko su zainteresovane strane aktivno uključene u donošenje odluka. Aktivno učešće osigurava da se razmatraju perspektive i potrebe različitih grupa, što dovodi do informisanih i inkluzivnih odluka. Na visokoškolskim ustanovama, negovanje jakih odnosa sa zainteresovanim stranama

u procesima donošenja odluka može poboljšati kredibilitet institucije i odgovornost na promenljive zahteve društva.

Učestalost konsultacija sa spoljnim zainteresovanim stranama u vezi sa istraživanjem ili promenama politika: ova oblast meri koliko često se visokoškolske ustanove konsultuju sa spoljnim zainteresovanim stranama – kao što su grupe u zajednici, kreatori politike i partneri iz industrije – o pitanjima koja se odnose na istraživačke prioritete ili promene politika. Redovne konsultacije sa spoljnim stranama su ključne za osiguravanje da je istraživačka agenda institucije usklađena sa društvenim potrebama, zahtevima industrije i globalnim izazovima. Česte konsultacije promovišu povratne informacije, omogućavajući visokoškolskim ustanovama da ostanu relevantne i da reaguju na spoljna očekivanja i potencijalne promene u društvenim potrebama. Takođe osigurava da se istraživačke i političke odluke ne donose izolovano, već da su informisane znanjem, zabrinutostima i stručnošću zainteresovanih strana van univerziteta.

Percipirana efikasnost komunikacije sa zainteresovanim stranama u vezi sa politikama: ova oblast procenjuje kako zainteresovane strane doživljavaju efikasnost komunikacije između institucije i njenih zainteresovanih strana u vezi sa promenama politika, strateškim planovima ili drugim institucionalnim inicijativama. Efikasna komunikacija je fundamentalna za održavanje transparentnosti, poverenja i saradnje. Ovo uključuje jasno širenje informacija, blagovremena ažuriranja i sposobnost uključivanja zainteresovanih strana u smislene dijaloge. Kada se komunikacija doživljava kao efikasna, zainteresovane strane su sklonije da podrže institucionalne inicijative i osećaju da se njihova mišljenja cene. Zauzvrat, ovo podstiče jače odnose između visokoškolskih ustanova i njihovih zainteresovanih strana, stvarajući okruženje međusobnog razumevanja i poštovanja.

Indikator: Javna komunikacija i transparentnost

Indikator „Javna komunikacija i transparentnost“ meri koliko efikasno visokoškolske ustanove komuniciraju svoje istraživačke nalaze, aktivnosti i opšte poslovanje sa javnošću. Transparentnost i otvorena komunikacija su fundamentalni za izgradnju poverenja sa spoljnim zainteresovanim stranama, uključujući širu javnost, potencijalne saradnike, kreatore politika i medije. Osiguravanjem da se istraživanja, politike i institucionalne aktivnosti otvoreno komuniciraju, visokoškolske ustanove mogu pokazati svoju posvećenost odgovornosti, društvenoj odgovornosti i širenju znanja. Ovo podstiče javnu podršku i angažovanje, što je ključno za unapređenje misije i uticaja institucije.

Oblasti:

Procenat javnih izveštaja o istraživačkim nalazima i univerzitetskim aktivnostima: ova oblast meri stepen u kojem visokoškolske ustanove objavljuju javne izveštaje koji pružaju detalje o svojim istraživačkim rezultatima, dostignućima, upravljačkim odlukama i operativnim aktivnostima. Javni izveštaji mogu uključivati godišnje izveštaje, rezimee istraživanja, izveštaje o održivosti ili bilo koje druge dokumente koji detaljno opisuju učinak i doprinos institucije društvu. Što je veći procenat javno dostupnih izveštaja, to je institucija transparentnija i otvorenija u pogledu svojih aktivnosti i napretka. Objavljivanje ovih izveštaja pomaže u obezbeđivanju odgovornosti, demonstrira uticaj istraživanja i inicijativa institucije i informiše zainteresovane strane o institucionalnom razvoju i dostignućima. Pored toga, promoviše poverenje između institucije i javnosti, zainteresovanih strana i potencijalnih donatora ili partnera.

Udeo javnih događaja ili konferencija održanih na univerzitetu: ova oblast procenjuje učestalost javnih događaja, kao što su konferencije, seminari i radionice, koje organizuje univerzitet. Javni događaji pružaju priliku visokoškolskim ustanovama da se direktno angažuju

sa spoljnim zainteresovanim stranama, uključujući lokalnu zajednicu, predstavnike industrije, istraživače, kreatore politike i širu javnost. Organizovanje takvih događaja je neophodno za promociju dijaloga, razmenu znanja i predstavljanje istraživačkih i obrazovnih dostignuća univerziteta. Javni događaji takođe služe kao platforme za univerzitete da pokažu svoju posvećenost angažovanju javnosti, olakšaju umrežavanje i podstaknu saradnju između različitih sektora. Veći udeo javnih događaja ukazuje na aktivne napore institucije da se poveže sa širom zajednicom i promoviše otvorenu komunikaciju.

Udeo istraživačkih inicijativa sa aktivnostima angažovanja javnosti: ova oblast meri u kojoj meri istraživačke inicijative uključuju aktivnosti angažovanja javnosti, kao što su rad sa zajednicom, javna predavanja, radionice ili participativno istraživanje. Javno učešće u istraživanju je ključno kako bi se osiguralo da znanje koje generišu visokoškolske ustanove dopre do šire publike i da joj koristi, posebno onima koji možda nisu direktno uključeni u akademske ili naučne zajednice. Uključivanje javnosti u istraživanje pomaže u podizanju svesti o ključnim pitanjima, neguje kulturu naučne komunikacije i podstiče učešće javnosti u procesu istraživanja. Integriranjem javnog učešća u istraživačke inicijative, visokoškolske ustanove mogu učiniti svoja istraživanja pristupačnijim, uticajnijim i društveno relevantnijim, doprinoseći širem društvenom dobru.

Indikator: Uključivanje zajednice u istraživanje radi rešavanja društvenih pitanja

Indikator „Uključivanje zajednice u istraživanje radi rešavanja društvenih pitanja“ meri stepen u kojem visokoškolske ustanove aktivno sarađuju sa zajednicama kako bi sprovele istraživanja usmerena na rešavanje hitnih društvenih pitanja. Istraživanje koje se direktno bavi potrebama i izazovima zajednice igra ključnu ulogu u stvaranju pozitivnih društvenih promena, poboljšanju javne politike i negovanju socijalne pravde. Uključivanjem zajednica u proces istraživanja, visokoškolske ustanove ne samo da doprinose društvenoj dobrobiti, već i poboljšavaju relevantnost i primenljivost svojih istraživačkih rezultata. Ovaj indikator odražava posvećenost institucije sprovođenju društveno odgovornih istraživanja koja direktno utiču na živote pojedinaca i zajednica, posebno u oblastima kao što su socijalna ravnopravnost, javno zdravlje i ekološka održivost.

Oblasti:

Saradnja sa zajednicom na istraživanju društvenog uticaja: ova oblast se fokusira na to kako visokoškolske ustanove sarađuju sa lokalnim zajednicama, neprofitnim organizacijama i drugim zainteresovanim stranama u istraživanjima koja imaju za cilj rešavanje društvenih izazova. Zajedničko istraživanje omogućava univerzitetima da iskoriste lokalno znanje, iskustva i perspektive, osiguravajući da je istraživanje kontekstualno relevantno i praktično. Ovo partnerstvo može uključivati zajedničke istraživačke projekte, participativno istraživanje zasnovano na zajednici ili zajedničko dizajniranje istraživačkih agendi koje odražavaju prioritete zajednice. Aktivnim uključivanjem zajednice u proces istraživanja, visokoškolske ustanove mogu da stvore uticajnija rešenja koja su zasnovana na problemima iz stvarnog sveta, podstičući osećaj odgovornosti i angažovanja među članovima zajednice. Takva saradnja povećava društveni značaj akademskih istraživanja i doprinosi rešavanju kritičnih pitanja poput siromaštva, nejednakosti i izazova javnog zdravlja.

Stepen u kojem je istraživanje dovelo do promena politika koje se bave društvenim pitanjima: ova oblast meri stepen u kojem su rezultati istraživanja doveli do opipljivih promena politika ili poboljšanja u rešavanju društvenih pitanja. Istraživanje koje utiče na javnu politiku može pokrenuti sistemске promene, posebno u oblastima kao što su socijalna pravda, zdravstvena zaštita, obrazovanje i zaštita životne sredine. Visokoškolske ustanove igraju ključnu ulogu u generisanju dokaza koji informišu procese donošenja odluka, pomažući

kreatorsima politika da razviju efikasnije i pravednije politike. Procenjujući stepen u kojem je istraživanje dovelo do promena politika, ova oblast ističe uticaj koji akademski rad može imati na društvenu transformaciju. Štaviše, ona naglašava važnost pretvaranja rezultata istraživanja u praktične preporuke koje se direktno bave potrebama zajednica i promovišu društvenu ravnopravnost.

Nivo usklađenosti između rezultata istraživanja i ciljeva socijalne ravnopravnosti: ova oblast procenjuje stepen u kojem su rezultati istraživanja usklađeni sa ciljevima socijalne ravnopravnosti, kao što su smanjenje nejednakosti, promocija pristupa obrazovanju, obezbeđivanje pravednih ekonomskih mogućnosti i zalaganje za marginalizovane populacije. Istraživanje koje daje prioritet socijalnoj ravnopravnosti osigurava da njegovi nalazi doprinose poboljšanju života nedovoljno usluženih zajednica i rešavanju razlika. Usklađenost između rezultata istraživanja i ciljeva socijalne ravnopravnosti je ključna za osiguravanje da istraživačka agenda institucije aktivno doprinosi pravednijem i inkluzivnijem društvu. Snažna usklađenost pokazuje posvećenost institucije unapređenju socijalne ravnopravnosti i njenu ulogu u rešavanju sistemskih problema koji nesrazmerno pogađaju ranjive grupe.

Dimenzija upravljanja

Indikator: Raznolikost među univerzitetskim rukovodstvom

Indikator „Raznolikost među univerzitetskim rukovodstvom“ fokusira se na osiguravanje da rukovodstvo unutar univerziteta odražava raznolikost mešovitu porekla, uključujući pol, etničku pripadnost i druge ključne demografske faktore. Raznolikost u rukovodstvu je ključna za negovanje inkluzivnih procesa donošenja odluka i osiguravanje da se širok spektar perspektiva razmatra u pravcu i strategijama institucije. Raznoliko rukovodstvo može pokrenuti inovacije i stvoriti okruženje koje vrednuje jednakost i zastupljenost na svim nivoima univerzitetskog upravljanja.

Oblasti:

Stepen u kojem univerzitetsko rukovodstvo odražava raznolikost u pogledu pola, etničke pripadnosti i porekla: ova oblast meri demografsku raznolikost unutar rukovodstva univerziteta, posebno se fokusirajući na pol, etničku pripadnost, ali i na druge relevantne društvene i kulturne faktore. Važno je jer raznolik tim rukovodilaca može uticati na politike koje su inkluzivnije i odražavaju širu zajednicu unutar institucije. Pomaže u osporavanju tradicionalne dinamike moći i doprinosi stvaranju uravnoteženije i pravednije strukture upravljanja.

Stepen u kojem programi za razvoj liderstva daju prioritet raznolikosti i inkluziji: ova oblast procenjuje kako su univerzitetski programi liderstva osmišljeni da aktivno promovišu i integrišu raznolikost i inkluziju u svoje aktivnosti obuke i razvoja. To je neophodno jer takvi programi osiguravaju da potencijalni budući lideri razumeju važnost inkluzivnosti i da su opremljeni da se nose sa izazovima vezanim za raznolikost u svojim ulogama. Davanje prioriteta raznolikosti u razvoju liderstva dovodi do inkluzivnijeg liderskog procesa, što je ključno za održavanje pravednog upravljanja.

Stepen u kojem procesi zapošljavanja i unapređenja na rukovodećim pozicijama promovišu raznolikost: ova oblast se fokusira na to da li politike zapošljavanja i unapređenja univerziteta podstiču raznovrsne kandidate da se prijave i napreduju na rukovodeće pozicije. Važno je jer osigurava da su procesi osmišljeni tako da identifikuju i podrže nedovoljno zastupljene grupe, čime se promoviše ravnopravnost u liderstvu. Podsticanje raznolikosti u ovim procesima može pomoći u rušenju sistemskih barijera i pružiti mogućnosti liderima iz različitih sredina da se pojave.

Indikator: Transparentno donošenje odluka

Indikator „Transparentan i odgovoran proces donošenja odluka“ fokusira se na osiguravanje da su procesi donošenja odluka na univerzitetu jasni, dokumentovani i otvoreni za kontrolu. Transparentnost u donošenju odluka je ključna za izgradnju poverenja unutar institucije i među spoljnim zainteresovanim stranama. Odgovornost u ovim procesima osigurava da se odluke donose odgovorno i u skladu sa vrednostima, ciljevima i regulatornim zahtevima institucije.

Oblasti:

Stepen u kojem su procesi donošenja odluka dokumentovani i javno dostupni: ova oblast procenjuje koliko dobro su procesi donošenja odluka evidentirani i dostupni javnosti. Važno je jer transparentnost u dokumentaciji omogućava zainteresovanim stranama, uključujući studente, osoblje i spoljne partnere, kako bi razumeli kako se donose odluke. Javni pristup

ovim procesima osigurava da univerzitet bude odgovoran za svoje postupke, negujući kulturu otvorenosti i poverenja.

Nivo učešća zainteresovanih strana u procesima donošenja odluka: ova oblast procenjuje koliko su zainteresovane strane aktivno uključene u proces donošenja odluka. To je ključno jer inkluzivno donošenje odluka osigurava da se razmatraju potrebe i perspektive svih relevantnih strana. Promovisanje učešća zainteresovanih strana pomaže u sprečavanju odluka koje mogu nesrazmerno uticati na određene grupe i povećava verovatnoću da će ishodi biti usklađeni sa potrebama i očekivanjima zajednice.

Blagovremenost mehanizama povratnih informacija za odluke koje donose upravna tela: ova oblast meri koliko brzo se traže povratne informacije od zainteresovanih strana i integrišu u proces donošenja odluka. Blagovremeni mehanizmi povratnih informacija su neophodni kako bi se osiguralo da se odluke mogu prilagoditi ili usavršiti na osnovu doprinosa onih na koje se odnose. Takođe omogućava upravnim telima da reaguju na zabrinutosti i da naprave poboljšanja u budućem donošenju odluka, negujući okruženje kontinuiranog poboljšanja i odgovornosti.

Indikator: Usklađenost sa važećim zakonima i propisima EU

Indikator „Usklađenost sa važećim zakonima i propisima EU“ fokusira se na osiguravanje da su prakse univerziteta u skladu sa relevantnim zakonima i propisima EU. Usklađenost sa ovim propisima je ključna za zakonsko i etičko poslovanje u okviru EU. Osigurava da univerzitet ispunjava svoje obaveze, a istovremeno održava poverenje sa studentima, osobljem i spoljnim zainteresovanim stranama. Ovaj indikator se ističe kao relevantan zbog činjenice da određene visokoškolske ustanove nisu članice EU, ali su u procesu prijema ili su kandidati, zbog čega moraju da usklade svoje zakonodavstvo sa zakonima EU.

Oblasti:

Stepen u kojem su organizacione prakse usklađene sa propisima EU: ova oblast procenjuje koliko dobro su poslovanje, politike i procedure univerziteta u skladu sa propisima EU. Važno je jer poštovanje zakona EU osigurava da univerzitet posluje u okviru zakonskog okvira i minimizira rizik od pravnih problema, novčanih kazni ili štete po reputaciju. Usklađenost sa propisima EU pomaže u održavanju kredibiliteta institucije i njene sposobnosti da posluje na međunarodnom nivou.

Učestalost internih revizija radi obezbeđivanja usklađenosti sa zakonima EU: ova oblast procenjuje koliko često univerzitet sprovodi interne revizije kako bi pregledao usklađenost sa propisima EU. Redovne revizije su neophodne za identifikovanje bilo kakvih praznina ili oblasti neusaglašenosti. One osiguravaju da institucija ostane u skladu sa propisima tokom vremena, pomažući u izbegavanju pravnih izazova i omogućavajući univerzitetu da blagovremeno izvrši ispravke kada je to potrebno.

Stepen u kojem organizacija pruža obuku zaposlenima u vezi sa propisima EU: ova oblast ispituje koliko dobro univerzitet edukuje svoje zaposlene o propisima EU i zahtevima za usklađenost. Obuka je ključna jer pomaže da se osigura da su svi članovi osoblja svesni svojih odgovornosti u održavanju usklađenosti sa zakonima EU. Obezbeđivanje redovne obuke podržava kulturu pravne svesti i smanjuje rizik od nenamernog kršenja propisa.

Indikator: Anti-korupcijske politike i prakse

Indikator „Anti-korupcijske politike i prakse“ procenjuje posvećenost univerziteta održavanju integriteta i transparentnosti sprečavanjem korupcije. Uspostavljanje jasnih politika borbe protiv korupcije je neophodno za negovanje kulture etičkog ponašanja i poverenja, kako unutar univerziteta, tako i u njegovim interakcijama sa spoljnim zainteresovanim stranama.

Oblasti:

Stepen u kojem univerzitet ima jasne politike i prakse borbe protiv korupcije: ova oblast meri postojanje i jasnoću formalnih politika borbe protiv korupcije unutar univerziteta. Dobro definisana politika borbe protiv korupcije je neophodna jer pruža okvir za etičko ponašanje, postavlja jasne standarde za osoblje i studente i osigurava da su svi članovi upoznati sa neprihvatljivim praksama. Takođe jača posvećenost univerziteta transparentnosti i odgovornosti.

Mehanizmi zaštite uzbunjivača za prijavljivanje korupcije: ova oblast procenjuje napore univerziteta da zaštiti pojedince koji prijavljuju korupciju ili neetičko ponašanje. Mehanizmi zaštite uzbunjivača su ključni za podsticanje prijavljivanja nedoličnog ponašanja bez straha od odmazde. Oni doprinose stvaranju bezbednijeg okruženja za pojedince da razotkriju neetičke prakse, čime se poboljšava ukupna transparentnost institucije i održava poverenje javnosti.

Nivo svesti zaposlenih i studenata o politikama i praksama protiv korupcije: ova oblast meri koliko dobro zaposleni i studenti razumeju politike i prakse protiv korupcije univerziteta. Podizanje svesti je ključno kako bi se osiguralo da su svi u univerzitetskoj zajednici informisani o politikama i da znaju kako da reaguju ako naiđu na korupciju. Visok nivo svesti povećava verovatnoću da će se pojedinci pridržavati univerzitetskih standarda i doprineti održavanju etičkog okruženja.

Indikator: Digitalna spremnost i sajber bezbednost

Indikator „Digitalna spremnost i sajber bezbednost“ procenjuje spremnost univerziteta da se nosi sa zahtevima digitalnog doba, fokusirajući se i na njegovu tehnološku infrastrukturu i na njegovu sposobnost da zaštiti osetljive informacije. Digitalna spremnost je neophodna za omogućavanje modernih funkcija učenja, nastave i administracije, dok je sajber bezbednost ključna za zaštitu institucionalnih podataka, informacija o studentima i istraživačkih rezultata.

Oblasti:

Stepen u kojem univerzitet ima sveobuhvatnu strategiju digitalne spremnosti (npr. digitalna infrastruktura, alati za e-učenje): ova oblast procenjuje u kojoj meri je univerzitet planirao i razvio infrastrukturu neophodnu za podršku digitalnim inicijativama. Sveobuhvatna strategija digitalne spremnosti osigurava da je institucija opremljena savremenim alatima, platformama i resursima za pružanje visokokvalitetnog onlajn obrazovanja i efikasnih administrativnih usluga. Ključno je za ostanak konkurentan i prilagođavanje tehnološkom napretku.

Nivo mera sajber bezbednosti koje su na snazi radi zaštite univerzitetskih podataka i sistema: ova oblast ispituje okvir sajber bezbednosti univerziteta, uključujući njegovu sposobnost da se brani od sajber napada pretnje i neovlašćeni pristup. Robusne mere sajber bezbednosti su neophodne za zaštitu osetljivih informacija, uključujući studentske evidencije, finansijske podatke i intelektualnu svojinu. Ove mere osiguravaju da digitalno okruženje univerziteta ostane bezbedno, smanjujući rizik od kršenja podataka i finansijske ili reputacione štete.

Učestalost testiranja i procena rizika sajber bezbednosti: ova oblast ispituje koliko često univerzitet sprovodi testove i procene svojih sistema sajber bezbednosti. Redovne procene rizika i testiranje su ključni za identifikaciju ranjivosti, procenu efikasnosti postojećih bezbednosnih protokola i prilagođavanje novim pretnjama. Sprovođenjem čestih procena, univerzitet osigurava da njegove mere sajber bezbednosti ostanu jake i da reaguju na nove izazove.

Indikator: Politike i prakse privatnosti i bezbednosti podataka

Indikator „Politike i prakse privatnosti i bezbednosti podataka“ procenjuje posvećenost univerziteta zaštiti ličnih podataka u skladu sa zakonskim zahtevima, fokusirajući se na usklađenost sa propisima kao što su Politike i prakse privatnosti i bezbednosti podataka (GDPR) i nacionalni zakoni o zaštiti podataka. Kako univerziteti prikupljaju, obrađuju i čuvaju velike količine ličnih i osetljivih podataka, neophodno je obezbediti robusne politike privatnosti i bezbednosti podataka kako bi se sprečile povrede i zloupotreba informacija.

Oblasti:

Stepen u kojem se univerzitet pridržava GDPR-a i drugih propisa o zaštiti podataka (nacionalnih): ova oblast procenjuje usklađenost univerziteta sa (GDPR) i drugim relevantnim nacionalnim zakonima o zaštiti podataka. Poštovanje ovih propisa osigurava da institucija poštuje prava pojedinaca na privatnost i da ličnim podacima postupa zakonito i bezbedno. Usklađenost je od vitalnog značaja kako bi se izbegle pravne posledice, finansijske kazne i šteta po ugled univerziteta.

Nivo svesti osoblja i studenata o politikama i praksama privatnosti podataka: ova oblast ispituje koliko dobro osoblje i studenti razumeju politike privatnosti podataka univerziteta. Važno je da pojedinci budu svesni svojih prava, kao i svojih odgovornosti u vezi sa ličnim podacima, kako bi se osiguralo da se osetljive informacije rukuju na odgovarajući način. Povećana svest pomaže u smanjenju rizika od slučajnih kršenja bezbednosti podataka i obezbeđuje bolje poštovanje praksi zaštite podataka u celoj instituciji.

Stepen u kojem univerzitet redovno ažurira svoje politike privatnosti podataka kako bi se uskladio sa promenljivim propisima: ova oblast procenjuje koliko često univerzitet revidira svoje politike privatnosti podataka kako bi ostao usklađen sa promenljivim zakonskim zahtevima. Kako se zakoni i standardi zaštite podataka menjaju, univerzitet mora da prilagodi svoje prakse kako bi osigurao kontinuiranu usklađenost. Redovna ažuriranja ne samo da obezbeđuju usklađenost sa zakonom, već i pokazuju posvećenost univerziteta zaštiti ličnih podataka u sve složenijem regulatornom okruženju.

Indikator: Upravljanje rizikom i etičko ponašanje

Indikator „Upravljanje rizikom i etičko ponašanje“ meri posvećenost univerziteta upravljanje rizicima i Poštovanje visokih etičkih standarda u celom svom poslovanju. Efikasni procesi upravljanja rizicima, u kombinaciji sa jasnim etičkim smernicama, su neophodni za održavanje integriteta, transparentnosti i javnog poverenja institucije. Ovo uključuje obezbeđivanje etičkog ponašanja u donošenju odluka, uz proaktivno rešavanje potencijalnih rizika.

Oblasti:

Jasnoća etičkih smernica i njihovo sprovođenje u celoj organizaciji: ova oblast procenjuje koliko su dobro definisane i saopštene etičke smernice univerziteta i koliko se dosledno sprovode. Jasne etičke smernice osiguravaju da svi članovi organizacije razumeju svoje obaveze i da su odgovorni za svoje postupke. Ovo je od vitalnog značaja za održavanje etičkih standarda u svim aspektima poslovanja univerziteta i sprečavanje neetičkih praksi koje bi mogle da naštetu ugledu institucije.

Učestalost obuke i programa podizanja svesti o rizicima za zaposlene: ova oblast procenjuje koliko često univerzitet pruža obuku i programe podizanja svesti o upravljanju rizicima za svoje zaposlene. Redovna obuka osigurava da su zaposleni opremljeni da identifikuju i ublaže potencijalne rizike. Takođe podiže svest o etičkim razmatranjima u svakodnevnom poslovanju, pomažući u smanjenju verovatnoće radnji koje bi mogle da ugroze integritet institucije.

Integrisanje etičkih razmatranja u finansijske i administrativne odluke: Ova oblast ispituje stepen u kojem su etička razmatranja uključena u finansijske i administrativne odluke univerziteta. Integrisanje etike u ove odluke osigurava da se resursi koriste odgovorno i pravedno, promovišući transparentnost i odgovornost. Pomaže u sprečavanju korupcije, sukoba interesa i osigurava da su finansijske odluke usklađene sa vrednostima i dugoročnim ciljevima univerziteta.

Stepen u kojem se etički kodeks primenjuje i poštuje na svim nivoima organizacije: ova oblast procenjuje koliko se dobro etički kodeks univerziteta primenjuje na svim organizacionim nivoima, od rukovodstva do osoblja i studenata. Snažan, dosledno primenjen etički kodeks neguje kulturu integriteta i osigurava da je etičko ponašanje ugrađeno u poslovanje univerziteta. Takođe stvara osnovu za brzo i pravedno rešavanje bilo kakvih etičkih prekršaja.

Indikator: Obuka o etici i integritetu za osoblje i studente

Indikator „Obuka o etici i integritetu za osoblje i studente“ meri posvećenost univerziteta promociji kulture etike i integriteta među svojim osobljem i studentima. Redovna obuka o etici i integracija etičkih principa u nastavni plan i program su neophodni kako bi se osiguralo da svi članovi univerzitetske zajednice razumeju svoje uloge u poštovanju etičkih standarda. To pomaže u sprečavanju nedoličnog ponašanja i neguje okruženje poverenja i odgovornosti.

Oblasti:

Učestalost programa obuke o etici i podizanja svesti za osoblje: ova oblast procenjuje koliko često univerzitet pruža programe obuke o etici i podizanja svesti za svoje osoblje. Redovna obuka oprema osoblje znanjem i veštinama potrebnim za prepoznavanje etičkih dilema i njihovo odgovarajuće rešavanje. Takođe naglašava važnost održavanja etičkog ponašanja u profesionalnom i ličnom ponašanju, doprinoseći pozitivnoj organizacionoj kulturi i ublažavajući potencijalne rizike.

Nivo integracije principa etike i integriteta u nastavni plan i program za studente: ova oblast procenjuje koliko su dobro principi etike i integriteta integrisani u nastavni plan i program za studente u različitim disciplinama. Uključivanjem etičkih razmatranja u akademske programe, univerzitet osigurava da studenti nisu samo akademski pripremljeni već i etički odgovoran. Ovo je posebno važno za pripremu studenata da se suoče sa etičkim izazovima u svom profesionalnom životu i negovanje osećaja društvene odgovornosti.

Učestalost programa obuke i podizanja svesti o etici za studente: ova oblast se fokusira na učestalost programa obuke i podizanja svesti o etici, posebno dizajniranih za studente. Obezbeđivanje redovne obuke o etici pomaže studentima da razumeju važnost integriteta i u

akademskom i u društvenom kontekstu. Podstiče ih da se ponašaju etički u svojim interakcijama, donošenju odluka i akademskom radu, smanjujući verovatnoću akademskog nepoštenja i promovišući poštovano i odgovorno okruženje na kampusu.

Indikator: Obuka zaposlenih o podacima

Indikator „Obuka zaposlenih o podacima“ meri napore univerziteta da osigura da je njegovo osoblje opremljeno neophodnim digitalnim veštinama i veštinama pismenosti u vezi sa podacima kako bi efikasno obavljalo svoje dužnosti. Sa sve većim oslanjanjem na podatke i digitalne alate u visokom obrazovanju, ključno je obezbediti zaposlenima kontinuiranu obuku kako bi se osiguralo da mogu da rade sa podacima odgovorno, bezbedno i efikasno. Ovo takođe pomaže u negovanju kulture kontinuiranog učenja i prilagodljivosti u digitalnom okruženju koje se razvija.

Oblasti:

Programi digitalne pismenosti su uključeni u redovnu obuku zaposlenih: ova oblast se fokusira na uključivanje programa digitalne pismenosti kao deo redovne obuke zaposlenih univerziteta. Osigurava da su svi članovi osoblja, bez obzira na njihovu ulogu, upoznati sa najnovijim digitalnim alatima i tehnologijama. Redovna obuka u digitalnoj pismenosti je ključna za osiguravanje da zaposleni mogu da rukuju digitalnim sistemima, da odgovorno koriste podatke i da se prilagode tehnologijama koje se razvijaju, što doprinosi efikasnijim radnim procesima i većoj institucionalnoj efikasnosti.

Personalizovani programi obuke zasnovani na ulogama i odgovornostima zaposlenih: ova oblast procenjuje stepen u kojem je digitalna obuka prilagođena specifičnim potrebama zaposlenih, u zavisnosti od njihovih uloga i odgovornosti. Personalizovana obuka osigurava da zaposleni dobiju relevantne veštine koje direktno utiču na njihov radni učinak. Na primer, zaposlenima koji se bave upravljanjem podacima ili zadacima vezanim za IT može biti potrebna specijalizovanija obuka u poređenju sa zaposlenima u administrativnim ili nastavnim ulogama. Ovaj ciljani pristup maksimizira efikasnost obuke i podržava efikasno korišćenje univerzitetskih resursa.

Stepen u kojem je digitalna pismenost uključena u proces uključivanja zaposlenih na univerzitetu: ova oblast procenjuje kako je digitalna pismenost integrisana u proces uključivanja novih zaposlenih na univerzitetu. Uključivanje digitalne pismenosti od samog početka osigurava da su novi članovi osoblja odmah upoznati sa digitalnim alatima i sistemima koje će koristiti. To podstiče lakši prelazak na njihove uloge i smanjuje potencijalne frustracije, pomažući im da brže postanu produktivni, uz istovremeno osiguravanje usklađenosti sa digitalnim standardima i standardima bezbednosti podataka.